Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ (ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου) .... Ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ 2
ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 3
ΕΥΧΗ (Ἀπὸ τὰ Ἀσκητικά, Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου) 3
Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ .... Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ 4
ΜΕ ΧΑΡΑΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ .... Ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ 5
Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΥ — ΕΝΝΟΙΑ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ (Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς — Πρόγραμμα τῆς Ἑβδομάδος — Συμμετοχὴ τῆς G.O.Y.A. — Ἐπιστολαὶ καὶ ὁδηγίαι) .... Φ. Δ. Ἐμμανουήλ, Διευθυντοῦ Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων 5
Η ΑΤΛΑΝΤΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ .... Ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Βλαστοῦ, Διευθυντοῦ Ἀτλαντίδος 9
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ — «Ἐθνικὸς Κήρυξ» 9
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Ἀπὸ τὸ Βιβλίο τοῦ Μ. Μαλαφούρη «Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς, 1528—1948» σελ. 227 καὶ ἑξῆς.) 10
"ATLANTIS" — A National Institution Dedicated to Hellenism in America .. By C. G. Alexandrides 14
ΤΑ ΕΞΗΝΤΑ ΕΞ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ Ὑπὸ τοῦ Πρωθιερέως Δ. Καλλιμάχου 15
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ἡ ἡμέρα τῶν Ἑλλην. Ἐφημερίδων — Κατηχητικὰ βοηθήματα — Ὁ ἁγιογράφος Δημήτριος Δούκας) 17
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ (Τελευταῖον) .... Ὑπὸ Ἰωάννου Καρμίρη 18
HOW TO KEEP UP YOUR GREEK .. By the Rev. Francis C. Lightbourn 19
DIONYSIOS SOLOMOS: THE NATIONAL POET OF MODERN GREECE .. By John E. Rexine 23
BOOKS & YOU 26
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ 28

There are other reasons why the Fathers of the Eastern Church sometimes seem remote from us. Above all, they spoke and wrote in Greek. This beautiful language, of immense vigor and sweetness, was the perfect vehicle for the Christian message; no language was ever so evenly balanced between action and thought. Greek was the language of the Gospels, of the early Church, of the early liturgies, of the first Christian missionaries to Rome, and the names of all the early bishops of Rome before the time of Victor, who died A.D. 198, were authentically Greek. Greek was Paul's mother tongue; all his early education was Greek in form and language. In those days the Greek language ruled the world, and we forget our debt to Greece at our peril—the Greece of the classical period, and for two thousand ensuing years.

The Holy Fire By R. Payne p. XII

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟΣ ΚΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—JANUARY, 1958 ΑΡΙΘΜΟΣ 454

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

«Οἱ Ἕλληνες... καθ' ἣν χρόνου στιγμὴν ἔμελλον νὰ περιέλθουσι εἰς ζυγὸν βαρβάρων καὶ νὰ ἀποβάλωσιν ὄνομα καὶ ὕπαρξιν, ἀνέπεμψαν τὴν ἐσχάτην λάμψιν σβεννυμένης φλογός... Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν αὐτῶν, φεύγοντες τῆς πατρίδος τὸν ὄλεθρον, ἐγένοντο αὖθις πνευματικοὶ τῆς Εὐρώπης κηδεμόνες.»

Λεοπάρδης

. . . . . .

«Τ' εἶναι τὰ δεφτέρια ποὺ κρατᾶτε
τὰ περγαμηνὰ
σεβαστὰ κοπάδια ποὺ τραβᾶτε
σὰ διωγμένα ἀπὸ κακοκαιριά;
Καὶ σὲ τοῦτα τὰ Βιβλία,
καὶ στὰ μνήματα ὅλ' αὐτά,
ποιὰ διαμάντια, ποιὰ σοφία,
ποιοὶ νεκροί, ποιὰ κόκκαλα ἱερά;»

* * *

Κάτι σάλεψε, κυμάτισαν τὰ πλήθη,
ξέσπασε φωνὴ καὶ μοῦ ἀπεκρίθη:
«Εἶν' ἐδῶ κλειστοὶ μεσ' στὰ κιβούρια,
μέσ' στὰ τυλιγάδια εἶναι κρυμμένοι,
—γιὰ νεκροὺς ἡ πλάση ἂς μὴν τοὺς κλαίῃ!—
ὦ οἱ πηγὲς οἱ ἀθόλωτες τῆς Σκέψης,
οἱ ἀσυγνέφιαστοι τῆς Τέχνης οὐρανοί,
οἱ Ἀθάνατοι κι' οἱ Ὡραῖοι.

* * *

Κ' εἶναι τῆς Ἀλήθειας οἱ διδάχοι
τῆς ἀκέραιας ὁμορφάδος οἱ πιστοί,
γεροί, ἀπείραχτοι, ὅλο νέοι,
καὶ ἥλιοι ποὺ σοῦ δίνονται νὰ τοὺς χαρῇς
πάντα μέσ' στὸ δρόσος κάποιου Ἀπρίλη·
οἱ Ἀθάνατοι κι ὡραῖοι.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Δωδεκάλο τοῦ Γύφτου, τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ.

OBSERVER

Established 1934

Vol.XXIV January, 1958 454

A monthly record of the news, the work and the thought of the Greek Orthodox Church in America, published under the auspices of the Greek Archdiocese.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

The ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

Subscriptions in the United States: For one year $4.00—for two years $7.00.

Other Countries $4.50 per year. 10 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 10th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: ORTHODOX OBSERVER, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for change of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

κ.κ. ΜΙΧΑΗΛ ἐπὶ τῷ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Εὔχομαι εἰς ὅλα τὰ λίαν μοι ἀγαπητὰ πνευματικὰ τέκνα, τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, νὰ εἰσέλθωμεν ὅλοι εἰς τὸ Νέον Ἔτος καὶ νὰ τὸ διανύσωμεν μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ Ἐπουρανίου μας Πατρός, ὅστις διὰ τὴν σωτηρίαν μας ἀπέστειλε τὸν Μονογενῆ υἱόν του νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, νὰ συμμερισθῇ μὲ τὸν ἄνθρωπον τὰς πικρίας του, τὰς ἀπογοητεύσεις, τὰς δοκιμασίας καὶ γενικῶς νὰ προσφέρῃ ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας. Μὲ τὴν ἀπόλυτον δὲ αὐτὴν καὶ ἀκλόνητον πεποίθησιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν πρόνοιαν, ἂς κάμνωμεν χρῆσιν συχνοτάτην, τακτικὴν καὶ ἀδιάλειπτον τῆς Θείας καὶ παντοδυνάμου τῷ ὄντι προσευχῆς. Ἂς εἶναι ἡ προσευχὴ ἀναπόσπαστος καὶ παντοτεινὸς σύντροφος καὶ συνοδὸς τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας καθ' ὅλον τὸ νέον ἔτος. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἐπιτυχίαν ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἔχομεν ὡς μέλη τῶν Κοινοτήτων μας, ὡς Ἀμερικανοὶ πολῖται, ὡς πολῖται τοῦ κόσμου τούτου καὶ ὡς πολῖται τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν τεταραγμένην καὶ ἀναστατωμένην ἐποχήν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ζῶμεν, δὲν ὑπάρχει καλύτερον καὶ χρησιμώτερον ἐφόδιον καὶ ὅπλον δι' ἕκαστον ἐξ' ἡμῶν εἴτε οὗτος εἶναι κληρικὸς εἴτε λαϊκός, ἀπὸ τὴν προσευχήν. «Πάντα ὅσα ἂν αἰτήσησθε ἐν τῇ προσευχῇ ἡμῶν, πιστεύοντες λήψεσθε».

ΕΥΧΗ

Χριστέ, Ἐσὺ ποὺ εἶσαι ὁ μόνος δυνατός, μακάριος εἶναι ὅποιος στηρίζει τὴν ἐλπίδα του σὲ Σένα, καὶ ἔθεσε σκαλοπάτια μέσα στὴν καρδιά του γιὰ ν' ἀνεβῇ ἕως τὸ θρόνο Σου. Ὦ Κύριε, ἀπογύρισε τὰ πρόσωπά μας ἀπὸ τὸν κόσμο μὲ τὸν πόθο τὸν δικό Σου, ὥστε νὰ τὸν δοῦμε καθαρὰ τί λογῆς εἶναι, καὶ νὰ μὴν πιστεύομε στὸ ἴσκιο, σὰ νἆναι ἀλήθεια. Ἀνανέωσέ μας, καὶ βάλε, Κύριε, μέσα στὴν διάνοιά μας τὴ φώτισι νὰ σπουδάσωμε πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατο, ὥστε νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν ὥρα ποὺ θὰ βγοῦμε ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμο, πῶς μπήκαμε καὶ πῶς βγαίνουμε ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ἕως νὰ τελειώσουμε πρῶτα τὸ ἔργο ποὺ ἤρθαμε νὰ κάνουμε σὲ τούτη τὴ ζωὴ κατὰ τὸ θέλημά Σου, κι' ὕστερα νὰ ἐλπίσουμε, μὲ τὴν διάνοιά μας γεμάτη ἀπὸ πεποίθησι, πῶς θὰ δεχθοῦμε τὰ μεγάλα, ποὺ ἑτοίμασε ἡ ἀγάπη Σου στὴν δεύτερη ἀνανέωσι, ὅπως μᾶς ὑπόσχεσαι μέσα στὶς Ἅγιες Γραφές Σου, καὶ ποὺ φυλάγεται ἡ μνήμη τους μέσα στὴν πίστη τῶν μυστηρίων. Ἀμήν.

(Ἀπὸ τὰ Ἀσκητικά, Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου)

Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ

Ἔχομεν δύο ἡμερησίας Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας. Τὴν «Ἀτλαντίδα», καὶ τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα». Ἡ πρώτη διανύει τὸ 65ον ἔτος τῆς δημοσιογραφικῆς της σταδιοδρομίας. Ὁ δεύτερος τὸ 42ον τοιοῦτον. Βεβαίως ἔχομεν καὶ τὰς ἑβδομαδιαίας μας Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας. Παρέσχον καὶ παρέχουν καὶ αὐταὶ καλὰς καὶ πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ὁμογένειαν. Ποῖος ὅμως θὰ ἀρνηθῇ, ὅτι τῶν δύο ἡμερησίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων μας αἱ ἐκδουλεύσεις καὶ ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν φιλτάτην Ὁμογένειαν, ἀκόμη καὶ τὴν Ὀρθόδοξόν μας Ἐκκλησίαν ὑπῆρξαν τῷ ὄντι πολυτιμότεραι καὶ ἀνεκτίμητοι;

Ἤρχισε πρώτη τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡ Ἀτλαντίς». Ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ τρία μόνη της ὑπῆρξεν ὁ λαμπρὸς καὶ ζωογόνος ἥλιος τοῦ πρωτοπόρου μετανάστου. Εἰς τὰς σκληροτάτας, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἡμέρας, ποὺ διήρχετο ὁ πλάνος καὶ φερέοικος Ὀδυσσεύς, ὁ ὑπὸ πάντων ἀγνοούμενος καὶ διατὶ ὄχι καὶ περιφρονούμενος, **πρωτοπόρος μετανάστης, ἡ «Ἀτλαντὶς» ἦτο ὁ μόνος** συνδετικὸς κρίκος μὲ τὸ παρελθόν του, τὸ οἰκογενειακόν, τὸ κοινωνικόν, τὸ ἐθνικόν, τὴν γλυκυτάτην του Γενέτειραν, τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα. Κυριολεκτικῶς τὴν ἐνηγκαλίζετο ὁ πρωτοπόρος μετανάστης τὴν Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα του, ὅταν τὸ βράδυ, κατάκοπος, συντετριμμένος, ἀπὸ τοὺς μόχθους τῆς ἡμέρησίας ἐργασίας, κατέφευγεν εἰς τὴν πτωχήν του κατοικίαν καὶ μὲ ἀνέκφραστον νοσταλγίαν ἔζη μὲ τὸ ἐν Ἑλλάδι παρελθόν του. Οὔτε Χριστούγεννα, οὔτε Πάσχα, οὔτε τὰς ἐθνικάς μας ἐπετείους θὰ ἐνεθυμεῖτο καὶ θὰ ἐπανηγύριζεν ὁ πρωτοπόρος, ἄνευ τῆς συμπαραστάσεως τῆς «Ἀτλαντίδος», ἡ ὁποία ἐπὶ 23 ἔτη συναπτὰ μόνη διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τῆς χειραγωγήσεως τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς τοῦ πρωτοπόρου μετανάστου.

Κατὰ τὸ 1915 ἡ «Ἀτλαντὶς» ἀπέκτησεν ἀδελφὸν καὶ συναγωνιστὴν κρατερὸν ἐν τῷ ἐθνικοθρησκευτικῷ αὐτῆς ἀγῶνι, τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα». Ἐρρίφθη οὗτος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης μὲ ὅλον τὸ νεανικὸν σφῖγος καὶ τὸν ἐθνικοθρησκευτικὸν παλμόν του, ποὺ τὸν χαρακτηρίζει. Ἔσπευσε καὶ οὗτος νὰ δώσῃ εἰς τὸν μετανάστην θάρρος, ὑπομονήν, ἐμμονὴν εἰς τὰς εὐγενεστάτας Ἑλληνοχριστιανικὰς Παραδόσεις. Ὕψωσε μὲ πίστιν ἀκατάβλητον τὸ λάβαρον τῆς Ἑλληνογνωσίας καὶ διεκήρυξε μὲ στεντόρειον φωνὴν καὶ ἀντοχὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνοαμερικανικῶν σχολείων.

Ὅταν δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ἀπτόητος καὶ θαρραλέος ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναλάβει μετὰ τῶν ἐλαχίστων πιστῶν συνεργατῶν του ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας. Καὶ ἡ προσπάθεια, χάριτι Θείᾳ, ἐπέτυχε. Καὶ ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἐπετεύχθη. Κατὰ τὸ 1918 ἤρχισε νὰ ἀναφαίνηται ἡ πρώτη ὠργανωμένη ὁπωσδήποτε Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία. Θὰ εἴπωμεν τώρα κάτι, ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑπερβολή. Διότι ἀποτελε ἀλήθειαν· διότι ἀντιπροσωπεύει τὴν πραγματικότητα Τοῦτο δὲ εἶναι ὅτι, ἂν ὑπῆρξεν ἔστω καὶ ἀπὸ τοῦ 191 ὠργανωμένη ὁπωσδήποτε ἐκκλησιαστικὴ προσπάθεια ὀφείλεται αὕτη κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Τύπον τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ σπίθα ἡ κρυμμένη στὴ στάχτη, βεβαίως ὑπῆρχε. Τὴν ἀνεζωογόνουν ὅμως κα τὴν διεκράτουν ἐν τῇ ζωῇ θερμὴν καὶ φωτεινὴν αἱ προ σπάθειαι πρῶτον τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ ἔπειτα καὶ το «Ἐθνικοῦ Κήρυκος». Ἄνευ τῶν ἀξιεπαίνων, τῶν εὐλο γημένων αὐτῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν προσπαθειῶν, ποῖο εἰμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ τί θὰ ἀπεγίνετο ἡ «σπίθα» τῆς π στεως, τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Ἑλληνικότητος κάτω ἀπ τὴ στάχτη τῆς ἀπομονώσεως, τῆς ἀπογοητεύσεως, τῆ ξενητειᾶς, μὲ ὅλους τοὺς μεγάλους καὶ πολλοὺς κινδύ νους της. Ἡμεῖς πιστεύομεν ἀκραδάντως καὶ ἀνενδοιά στως, ὅτι πολλά, παρὰ πολλά, ὀφείλει ἡ ἐν Ἀμερικ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὰς δύο μεγάλα ἡμερησίας Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας μας, τὴν «Ἀτλαντίδα καὶ τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα». Καὶ μόνον ἡ Ἐκκλησία Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία; Καὶ αἱ δύο μεγάλαι παναμε ρικανικαὶ Ὀργανώσεις μας, ἡ Ἀχέπα καὶ ἡ Γκάπα Καὶ τὰ ἀπειράριθμα τοπικὰ καὶ ἐθνικά μας Σωματεῖα Καὶ αἱ θαυμάσιαι Φιλόπτωχοι μας Ἀδελφότητες; Καὶ . . Καὶ . . . καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ Γενέτειρα Ἑλλάς; Ναί! Διότ ποῖος ἦτο ὁ παράγων, ποὺ διεκράτει ζῶν καὶ ἀκμαῖο καὶ ἐνθουσιῶδες τὸ συναίσθημα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀ φοσιώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα; Οὐχὶ ὁ ἡμερήσιος Ἑλλη νικὸς Τύπος τῆς Ἀμερικῆς. Ποῖος ὁ κινητοποιῶν τὴ ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν Ὁμογένειαν διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρο εἰς τὴν ἐκ τῶν πολέμων αἱμάσσουσαν καὶ πάσχουσα καὶ ἐκ τῶν διαφόρων θεομηνιῶν δοκιμαζομένην δεινῶ Γενέτειραν; Οὐχὶ καὶ πάλιν ὁ ἡμερήσιος Ἑλληνικὸ Τύπος, ὁ ἐρχόμενος εἰς καθημερινὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆ φιλτάτης Ὁμογενείας καὶ πληροφορῶν αὐτὴν περὶ τῶ ἐν τῇ Γενετείρᾳ συμβαινόντων, εἴτε καλῶν, εἴτε κακῶν εἴτε εὐχαρίστων, εἴτε δυσαρέστων γεγονότων; Ἀλλ καὶ ποῖος ὁ παράγων καὶ τὸ μέσον τὸ πολύτιμον τῆ ἀμοιβαίας γνωριμίας τῶν Ὁμογενῶν πρὸς ἀλλήλους τῆς μιᾶς κοινότητος μετὰ τῆς ἄλλης, τῆς προόδου κα τῶν ἐπιτυχιῶν ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, καὶ δημιουργίας τῆ ὡραιοτάτης ἁμίλλης μεταξὺ αὐτῶν εἰς ἔργα κοινῆς ὠ φελείας, δυνάμενα νὰ διαιωνίσουν τὰς ἱερὰς μας ἐθνι κοθρησκευτικὰς Παραδόσεις; καὶ αὖθις ὁ ἡμερήσιο Ἑλληνικός μας Τύπος, ἄνευ τοῦ ὁποίου σκότος βαθ θὰ ἐπεκράτει τοὐλάχιστον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆ Ὁμογενείας σχέσεις καὶ τὴν ἀλληλογνωριμίαν των Αὐταὶ εἶναι ἐν γενικαῖς μόνον γραμμαῖς αἱ πολύπλευ ροι καὶ πολυποίκιλοι ὑπηρεσίαι τοῦ ἡμερησίου Ἑλληνι κοῦ μας Τύπου ἐν Ἀμερικῇ, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐσκέφθη μεν ὅτι θὰ ἔπρεπε κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὸν καὶ ἰδιαίτε ρον νὰ τὸν τιμήσωμεν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν Ἑβδομάδ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΡΑΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΥ

ΕΝΝΟΙΑ — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ὀργανώσεως τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἀπεφάσισε ὅπως τὸ ἑορταστικὸν πρόγραμμα τῆς Ἑβδομάδος αὐτῆς ἀφιερωθῇ ἐφέτος πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοφώνων ἐφημερίδων καὶ πρωτίστως πρὸς τιμὴν τῶν δύο μεγάλων καὶ ἀρχαιοτέρων Ἡμερησίων Ἐφημερίδων, ἤτοι τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος».

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑβδομάδος αὐτῆς, ἥτις ἄρχεται τὴν 26ην Ἰανουαρίου, 1958, καὶ λήγει τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. περιλαμβάνει πλείστας ὅσας ἐκδηλώσεις καὶ ἀναγνωρίσεις ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὁμογενῶν ἐκτιμήσεως τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου ἔργου τῶν ἐν λόγῳ ἐφημερίδων, διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν φυλετικῶν, τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν πολιτιστικῶν ζητημάτων μας καὶ γενικῶς διὰ τὴν σταθερὰν πρόοδον καὶ ἀνέλιξιν τῆς Ὁμογενείας εἰς τὴν σημερινὴν περίβλεπτον θέσιν της ἐντὸς τῆς

ΜΕ ΧΑΡΑΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934 ὑπηρετεῖ τὴν ὁμογένειαν ὡς τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, συμμετέχων χαρμοσύνως εἰς τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Τύπου καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῶν δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς ὁμογενείας «Ἀτλαντὶς» καὶ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, διαθέτει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν σελίδων τῆς ἐκδόσεως ταύτης πρὸς δημοσίευσιν ὕλης σχετικῆς μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τιμῆς, τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ τύπου γενικῶς καὶ ἰδιαιτέρως τῶν δύο τιμωμένων ἐφημερίδων.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» εἶναι εἰς θέσιν παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζῃ τὸ σοβαρὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς Τύπος εἰς τὸ παρελθὸν ὡς καθοδηγητικὸς παράγων καὶ ὡς λύχνος «τοῖς ποσὶ» τοῦ Ἕλληνος μετανάστου καὶ τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιτελῃ σήμερον ὡς ἐκπολιτιστικὸς καὶ μορφωτικὸς παράγων εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν καμπὴν τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ὁμογενείας.

Σήμερον ἡ ὁμογένεια πορεύεται εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον ἑνὸς ὑψηλοῦ προορισμοῦ. Ἡ πορεία της εἶναι μεγαλοπρεπὴς καὶ τὰ βήματά της θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς θεατὰς τῆς πορείας αὐτῆς ὡς σημαντικῶς συμβάλλοντα εἰς τὴν οἰκονομικήν, πολιτικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τῆς μεγάλης μας χώρας, τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τὴν διάνοιξιν τῆς λεωφόρου ταύτης, τὴν ὁποίαν πορεύεται ἡ ὁμογένεια, σταθερῶς συνέβαλεν καὶ ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς τύπος δι' ἀγώνων σκληρῶν καὶ πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων καθόλου μετρίων. Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ τύπου ὑπῆρξεν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἔργον ἱεραποστολικὸν καὶ ὡς τοιοῦτον ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ φυσικὰ ὑπὸ τῆς ὑπευθύνου ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ «Παρατηρητὴς» χαίρων διὰ τὰς τιμὰς καὶ συγχαίρων τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Τύπου, οἵτινες ἀξίως συνεχίζουν τὴν τιμίαν καὶ ἱερὰν παράδοσιν τῶν προκατόχων των, ἀφιερώνει τὸ παρὸν τεῦχος εἰς τὸν τιμώμενον τύπον τῆς ὁμογενείας.

Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ

εὐρυτέρας Ἀμερικανικῆς Κοινωνίας καὶ Πατρίδος.

Εἰδικώτερον, συμφώνως πρὸς τὸ ἑορταστικὸν αὐτὸ Πρόγραμμα, θὰ λάβουν χώραν αἱ ἑξῆς συγκεντρώσεις:

1) Εἰς κάθε Κοινότητα θὰ ἀργανωθῇ συγκέντρωσις μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου, τοῦ Προεδρείου τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Προεδρείων ὅλων τῶν Τμημάτων τῶν Μεγάλων καὶ Μικρῶν Ὀργανώσεων καθ' ἣν δύο ὁμιληταί, ὁ εἷς ἐκ τῆς παλαιᾶς γενεᾶς καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῆς νέας, θὰ δώσουν Διάλεξιν μὲ θέμα σχετικὸν πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων. Ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ θὰ γίνῃ εἰς ὅλας γενικῶς ταὐτοχρόνως τὰς Κοινότητας τὴν 29ην Ἰανουαρίου, 1958, ἡμέραν Τετάρτην, παραμονὴν τῆς Ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

2) Εἰς τὰς ἕδρας τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων θὰ γίνουν τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, 1958, ἡμέραν Πέμπτην, ἀνάλογοι συγκεντρώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

3) Εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἤτοι τὴν Νέαν Ὑόρκην θὰ γίνῃ ἡ μεγαλειτέρα καὶ ἡ πλέον ἀντιπροσωπευτικὴ συγκέντρωσις τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ὥραν 7:30 μ.μ. εἰς τὸ McMillin Theatre, Columbia University, Broadway and 116th St., New York, N. Y.

Οἱ Ἱερεῖς μας, οἱ Ἐκπαιδευτικοί μας, οἱ Διανοούμενοι, τὸ Προεδρεῖα καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτήτων, αἱ μεγάλαι Ὀργανώσεις Ἀχέπα καὶ Γκάπα, τὰ Τοπικὰ Σωματεῖα, αἱ Γυναικεῖαι Ὀργανώσεις, ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας καὶ γενικῶς πάντες οἱ ὁμογενεῖς ἐκτιμῶντες δεόντως τὴν ἔννοιαν τοῦ Προγράμματος αὐτοῦ θὰ καταβάλλουν (εἴμεθα βέβαιοι) κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν του.

Μετέχοντες πάντες μετὰ κατανοήσεως βαθυτάτης καὶ μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἐκδηλώσεις, διαδηλώνομεν ἅπαξ ἔτι καὶ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν πίστιν μας εἰς ὅσα ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐκπροσωπεῖ καὶ καθημερινῶς καλλιεργεῖ καὶ προάγει, ἤτοι εἰς τὰ διδάγματα τὰ ὑψηλὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ Ἐκκλησίας, εἰς τὴν Γλῶσσαν, τὴν Ἱστορίαν καὶ τὸν Πολιτισμὸν τῆς Θρυλικῆς Γενετείρας, εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Παιδείας καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ δημοκρατικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Πατρίδος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ὁμογένειαν ὅπως ἐκφράσῃ ἐπισήμως τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησίν της εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Τύπου, προέβη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου ἀφιερωθῇ ἐφέτος πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Ἐφημερίδων καὶ πρωτίστως πρὸς τιμὴν τῶν δύο μεγάλων ἡμερησίων καὶ ἀρχαιοτέρων τοιούτων, ἤτοι τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος».

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ ἐν πρώτοις, νὰ ἐκφράσῃ τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς λαβόντας τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται πόσον θετικῶς ἐκτιμᾶται ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐνταῦθα, ὡς παράγων προόδου, ἀναδείξεως καὶ ἐπιβολῆς τῆς ὁμογενείας ὁλοκλήρου.

Ἀπευθυνομένη ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, παρακαλεῖ αὐτοὺς ὅπως λάβουν μέρος ἐνεργὸν εἰς ὅλας τὰς τιμητικὰς ὑπὲρ τοῦ Τύπου ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἐπίσημον Πρόγραμμα τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου.

Εἰδικώτερον, προσκαλεῖ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν Περιχώρων, ὅπως παραστοῦν εἰς τὴν μεγάλην συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸ MCMILLIN THEATER, COLUMBIA UNIVERSITY (BROADWAY AND 116TH ST., N. Y.) τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 7:30 μ.μ.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Διπλωματικοὶ Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ὠργανωμένης ὁμογενείας θὰ διερμηνεύσουν τὰ αἰσθήματα τῆς ἐκτιμήσεως ὅλων μας πρὸς τὸ ἔργον τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» διὰ τὴν ἀνεκτίμητον προσφοράν των, ὡς ἐλέχθη, εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἐκκλησίας, τῶν κοινοτήτων, τῶν ὀργανώσεων, τῆς Παιδείας καὶ γενικῶς ὅλων τῶν παραγόντων καὶ τῶν θεσμῶν, ποὺ ὑπηρετοῦν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἰδανικά μας ἐνταῦθα.

Ἐ. Κουλουκουνδῆς, Θ. Τσολαϊνός, Δ. Φαραντᾶτος, Θ. Τριανταφυλλιᾶς, Δ. Φράγκος, Π. Λατζούνης, Δ. Τυράκης, Κ. Ἠλίας, Μ. Χέρος, Χ. Ποῦλος, Θ. Δημητρίου, Σ. Κουμάνταρος, Δ. Ἔβανς, Δ. Στέκας, Π. Κατάβολος, Ἐ. Διαμαντῆς, Μ. Λύρας (Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης).

Κ. Καζάνας, Κ. Ἀνδρέου, Γ. Νάσσης, Δ. Τσεκουρᾶς, Τ. Χαλόφτης, Β. Παπαδόπουλος, Μ. Παπαβασιλείου, Ἰ. Ποῦλος, Ἰ. Ψύλλας, Σ. Μητρᾶκος, Β. Μανοῦσος, Θ. Νίμης, Ἀ. Καλύβας, Τ. Σιλιγαρδάκης, Θ. Σιδέρης, Σ. Ἀγγελίδης, Ἰ. Κωστάκης, Δ. Φράγκος, Ἐ. Τσελενδάκης, Κ. Βολαΐτης, Ν. Παπαγεωργίου, Ν. Παπαπέτρου, Γ. Παπαδέας, Ἀ. Μάντακας, Κ. Ἠλιάδης, Χ. Πάππας (Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ ἱερεῖς τῶν ναῶν τῆς Ἁγ. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας.

Κ. Δούκας (Τῆς Ἄχέπα)
Ζ. Μαρμαρινὸς (Τῆς Γκάπα)
Δ. Κιτσίρας (Τῆς Γκόγια)

Φ. Ἐμμανουήλ, Β. Βλαβιανός, Ἀ. Μιχαλόπουλος (Τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου)

Δρ. Γ. Παπανικολάου, Δρ. Λ. Λατζούνης, Κα Ἕλενα Νικολαΐδου, Κα Χρ. Γουλανδρῆ, Δρ. Σ. Νόττης, Σ. Σκόπας, Δικαστής, Δρ. Γ. Παπαγιώτης, Δρ. Τζόνσον, Δρ. Βοῦλτσος.

Κ. Βλαβιανοῦ, Ἀ. Μίλλερ, Π. Προδρομίδης (Τῆς Ἐφορείας Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου)

Ξ. Διαμαντόπουλος, (Τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου)
Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ (Τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ)

Κα: Μ. Μαλάμου, Κ. Λιούνη, Ζ. Σεραγιώτου, Ἀ. Τσουγκράκη, Ἐ. Καβρίκα, Δ. Βραχοπούλου (Τοῦ Κ.Δ.Σ. τῆς Φιλοπτώχου)

Πανοσιολ. Ἀρχ. Ν. Σπυρογιαννάκης, Κα: Σ. Χατζηγιάννη, Σ. Ζούλα (Τῆς Ἐφορείας τοῦ Γηροκομείου)

Ν. Χατζηδημητίου, Δις Κ. Τασσοπούλου, Ν. Γαζέπης, Κα Ελ. Λυκοπάντη, Μ. Κατσιματίδης (Διευθυνταὶ τῶν Ἡμερησίων Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων)

Δις Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Γ. Δημητριάδης (Τῆς Ἑνώσεως Ἐκπαιδευτικῶν)

Κα Ἐλ. Β. Γουλανδρῆ (Τοῦ Ἐράνου Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων)

Β. Καραμπᾶτος (Τῆς Ἑνώσεως Πτυχιούχων Ἑλλην. Πανεπιστημίων)

Γ. Καβρίκας (Τῶν τοπικῶν Ἑλλην. Σωματείων)
Ἀ. Λεμός, Δ. Αὐλωνίτης (Τῶν Καλλιτεχνῶν)

Ἐμμανουὴν Μάρκογλου (Τῶν ἐξ Ἑλλάδος Σπουδαστῶν)

Σημ: Τὸ ἀνακοινωθὲν αὐτὸ ὑπογράφεται ἐπίσης ὑπὸ ὅλων τῶν προέδρων τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν ὀργανώσεων καὶ πλείστων ἄλλων διακεκριμένων ὁμογενῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

26η Ἰανουαρίου

Ἔναρξις τῆς Ἑβδομάδος. Ἀνακοίνωσις ἐπ' Ἐκκλησίαις ὑπὸ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων τῶν ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἔξαρσις τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

29η Ἰανουαρίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κοινοτικὴ συγκέντρωσις μὲ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Προεδρείων τῶν Ὀργανώσεων, τῆς Νεολαίας, τῶν Σχολείων καὶ ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῆς κοινοτικῆς περιφερείας. Διάλεξις ὑπὸ δύο ὁμογενῶν — ὁ εἷς ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῆς νέας γενεᾶς — μὲ θέμα: «Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ τύπου καὶ εἰδικώτερον τὸ ἔργον τῶν δύο μεγάλων ἡμερησίων ἐφημερίδων» (Ἀτλαντίς — Ἐθνικὸς Κήρυξ). Ἀποστολὴ χαιρετιστηρίων τηλεγραφημάτων εἰς τὰς ὑπὸ ὁμογενείας τιμωμένας ἐφημερίδας.

30η Ἰανουαρίου, ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡμέρα Πέμπτη, ὥρα 7:30 μ.μ.

Μεγάλη ἀντιπροσωπευτικὴ συγκέντρωσις εἰς τὸ MCMILLIN ACADEMIC THEATER, COLUMBIA UNIVERSITY. Συμμετοχὴ τῶν Κοινοτήτων, ὀργανώσεων καὶ γενικῶς τῶν ὁμογενῶν τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης. Σύντομοι χαιρετιστήριοι λόγοι ὑπὸ τῶν Διπλωματικῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Προέδρων τῆς ΑΧΕΠΑ, τῆς ΓΚΑΠΑ, τῆς Ἑνώσεως Κοινοτήτων, τῶν Φιλοπτώχων καὶ τῆς Νεολαίας. Διάλεξις ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ἰατροῦ Δρ. Λαντσούνη. Ἀπονομὴ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων κ. Σολ. Βλαστὸν (τῆς Ἀτλαντίδος) καὶ Μπ. Μαρκέτον (Τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος) ὑπὸ τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ. Συμμετοχὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Εἰσηγητὴς ὁ καθηγητὴς κ. Φιλ. Δ. Ἐμμανουήλ, Διευθυντὴς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

30η Ἰανουαρίου, ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Συγκέντρωσις καὶ ἀνάλογα προγράμματα τιμητικῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου εἰς τὰς ἕδρας τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων.
Σημ: Κατὰ τὴν Ἑβδομάδα αὐτὴν καταβάλλεται κάθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν λῆψιν καὶ ἐφαρμογὴν ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα κρίνονται ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ G.O.Y.A.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

My Dearly beloved spiritual Sons and Daughters,

I gladly inform you that the Week of Greek Letters and Greek Press, whose meaning our young people have so deeply understood, begins on January 26 and ends on February 2.

This Week is dedicated, this year, to the Greek Press of America— and especially to the two daily newspapers, "National Herald" and "Atlantis" to mark the appreciation of all the Americans of Greek descent for the decisive role that this Press has played and continues to play in the formation and development of our life within the frame of the American Society.

In the program of celebration of this "Week" will participate the Communities, the Greek-American organizations and generally all those who are interested in and devoted to the promotion and perpetuation of our spiritual and cultural values.

It is very natural that G.O.Y.A., whose members have been taught to appreciate justly our heritage and the obligations towards both America and Greece that are derived from it, will make every possible effort for the success of the program.

The Director of Education and Greek Letters, Prof. Philip D. Emmanuel, was advised to offer you some instructions and suggestions with respect to this program and your participation in it, in accordance with the decisions of the Committee. I am certain that you will gladly accept and adopt these instructions and suggestions and that you will give them all your attention.

Very sincerely yours,

Archbishop Michael

My dear friends,

His Eminence Archbishop Michael has already informed you that, this year, the "Week of Greek Letters" will be dedicated to the Greek-American press as one of the most important institutions in our spiritual and cultural life, here. He has also expressed the wish that G.O.Y.A. should have, as in the past, an active part in the program of celebration of this "Week".

In order to help you so that your participation may be well organized and successful, we are bringing to your attention the attached notes and suggestions based on the decisions taken by the Special Committee under the chairmanship of His Eminence Archbishop Michael.

Knowing how promptly you always respond to the suggestions of the Archdiocese, and how vividly interested you are in everything concerning the Greek-American press and what this press stands for and promotes, we are certain that you will do the best for the success of the program of the "Week".

Sincerely yours,

Philip D. Emmanuel, Director

SOME SUGGESTIONS FOR G.O.Y.A. WITH RESPECT TO THE PROGRAM OF THE *"WEEK OF GREEK LETTERS AND GREEK PRESS"*.

1. The "Week" begins on January 26 and ends on February 2.

2. In every Community, a special gathering will be organized with the cooperation of the Executive Committee of the Community, the Greek-American organizations and the leaders of the local G.O.Y.A *This gathering is fixed for Wednesday, January 2* A member of G.O.Y.A. will be one of the speaker (Topic: Greek-American Press and its Mission).

3. At every Diocese a special gathering will be o ganized on Thursday, January 30. Goyans will pla an active part in the organization of this gatherin under the guidance of His Grace The Bishop.

4. The New York gathering will be held at the McMil lin Academic Theater of the Columbia Universit (116th St. and Broadway) on Thursday, Januar 30th, at 7:30 p.m. The District 1 Diocese I (New York — New Jersey area) G.O.Y.A. District Chair man will be one of the official speakers. All Goyan are expected to attend this gathering.

5. The leaders as well as the members of G.O.Y.A. ar expected to undertake the projection of the mean ing of the "Week" through articles published in the local newspapers and through other media of communication

6. Since this "Week" should also serve as a stimulu for the renewal and reinforcement of our efforts fo the preservation of all that constitutes our heritage and our spiritual and cultural obligations, G.O.Y.A. might take into consideration the following:

   a) Study the mission of the Greek-American Press and plan programs for its support.

   b) Be acquainted, to the highest possible extent with all the aspects of the spiritual and cultural mission of the Greek Archdiocese (Church, Community development, Greek language, Greek-American education its objectives and programs, cultural institutions, art etc.) and plan ways to support it.

   c) Develop a plan for the enlistment of all Greek-American educators, scholars, scientists, artists etc. so that all competent persons have the chance to participate in our spiritual and cultural pursuits.

   d) Start publishing, in the Greek as well as in the English section of Greek-American newspapers articles relative to the general problems of the Greek-American community, etc.

P. S. You may consult your Priest for further information about the special gathering to be held at your Community.

Η ΑΤΛΑΝΤΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ

Ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Βλαστοῦ

Διευθυντοῦ Ἀτλαντίδος

Εἶναι μία ἐπίκαιρος ἀναγνώρισις τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐκδιδομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐφημερίδων τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἰδιαιτέρα ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἔμφασις εἰς τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Τὸ ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου τῆς Ἀμερικῆς—καὶ ἰδίως τῆς ἐκδιδομένης ἀπὸ ἑξήκοντα τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν «Ἀτλαντίδος»—μόνον οἱ παλαιότεροι τῶν μεταναστῶν ἠμποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν. Οἱ νεώτεροι οὔτε νὰ φαντασθοῦν ποτὲ δύνανται τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ πρῶτοι ἕλληνες μετανάσται ἐγκατεστάθησαν καὶ ἐπάλαισαν διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν προκοπήν των εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν χώραν μας, ποὺ τότε ἐδέχετο ὅλους, ἀλλ' ἠνόει μόνον τοὺς δυνατούς. Οἱ μετανάσται τῶν πρώτων δεκαετηρίδων τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἦσαν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν ἐργασίαν καὶ ὑπόστασιν, ἠσθάνοντο ἑαυτοὺς ἐγκαταλελειμμένους, ὀρφανούς, δυστυχεῖς. Τὸ γύρω των ἀκατανόητον δι' αὐτοὺς περιβάλλον τοὺς ἔθλιβεν, ἐδημιούργει εἰς τὴν ψυχήν των ἕνα μέγα κενόν.

Τὸ κενὸν αὐτὸ ἦλθε νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ τῆς τακτικῆς ἐκδόσεώς της ἡ «Ἀτλαντίς»—μικρὰ καὶ ἑβδομαδιαία πρὸ τοῦ 1900 καὶ ἡμερησία ἀμέσως ἔπειτα. Δὲν ἦτο μόνον ὁ καθοδηγητὴς καὶ διδάσκαλος τῶν πρώτων μεταναστῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ σύντροφός των, ὁ παρηγορητής, ὁ ἰατρὸς τῆς νοσταλγίας των. Εἰς τὴν «Ἀτλαντίδα» ἔβλεπαν οἱ πρωτοπόροι ἐκεῖνοι τῆς εἰς τὸν νέον κόσμον ἑλληνικῆς μεταναστεύσεως ἕνα κομμάτι τῆς πατρίδος των καὶ ἀπὸ τὴν «Ἀτλαντίδα» ἤκουαν τὴν μητρικὴν φωνήν. Ἡ «Ἀτλαντὶς» τοὺς ἤνωνε τρυφερὰ μὲ τὸν μακρινὸν ἰδιαίτερον κόσμον των, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάμνησις τοὺς ἔθλιβε πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔκανε νὰ ἐμψυχώνωνται, νὰ ἀνακουφίζωνται νὰ αἰσιοδοξοῦν. Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ μὲ τὴν ἑλληνικὴν λαλιὰν ἦτο τὸ κυριώτερον, τὸ μόνον, βάλσαμον τῆς ξενητιᾶς των.

Ὅσον πολλοί, μεγάλοι καὶ ἱστορικοὶ καὶ ἂν εἶναι αἱ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἀγῶνες τῆς «Ἀτλαντίδος», ὅσον ζωτικὸν καὶ ἂν ἦτο τὸ μέρος ποὺ διεδραμάτισεν ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν μας στοιχείων, ὅσον ἀπιστεύτως μεγάλαι καὶ ἂν ἦσαν αἱ ὑπηρεσίαι ποὺ προσέφερε καὶ προσφέρει εἰς τὸν ἑλληνισμὸν ὡς κρῖκος συνδέων τοὺς ἁπανταχοῦ ἀποδήμους ὁμογενεῖς, μεταξύ των καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀμερικήν, ἡ ἐφημερὶς αὐτή, ἡ διαιωνίζουσα περικλεῆ παλαιοτάτην παράδοσιν, δι' ἣν εἶναι πρωτίστως ὑπερήφανος —ὅτι ὑπῆρξεν ἡ πνευματικὴ τροφός, πεφωτισμένη κηδεμών, σύντροφος καὶ βοηθὸς τῶν πρώτων ἑλλήνων ποὺ ὁμαδικῶς μετώκησαν εἰς τὰς χώρας τοῦ νέου κόσμου διὰ νὰ καταλάβουν τιμητικὴν θέσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων, ποὺ ἐμόχθησαν ἵνα καταστήσουν τόσον μεγάλην καὶ τόσον ἔνδοξον τὴν Συμπολιτείαν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Καὶ διὰ νὰ κρατηθῶμεν εἰς τὴν θέσιν αὐτήν, ἡ «Ἀτλαντὶς» δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀγωνίζεται. Διότι διαισθάνεται ὅτι εἶναι ἐντολὴ τῶν μυριάδων τῶν ἀναγνωστῶν της—παλαιῶν καὶ νέων ποὺ εἶναι ὑπερήφανοι δι' αὐτήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Ἡ Ἑβδομὰς Τύπου καὶ Γραμμάτων, ἀρχομένη τὴν 26ην Ἰανουαρίου, δημιουργεῖ εὐκαιρίαν διὰ τὴν Ὁμογένειαν πρὸς ἀξιολόγησιν τῶν συντελεστῶν ποὺ διέπουν τὰς συλλογικὰς καὶ ἀτομικὰς προσπαθείας της διὰ τὴν θεμελίωσιν τῶν ἱδρυμάτων μας, πρῶτον ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἀπὸ τοὺς συντελεστὰς αὐτοὺς κυριώτερος εἶναι ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς Τύπος ἐν τῷ συνόλῳ του, καὶ ἐξ αὐτοῦ πάλιν ὁ Ἡμερήσιος μὲ κέντρον τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ διακλαδώσεις καθ' ὅλην τὴν χώραν καὶ τὴν Καναδικὴν Ἐπικράτειαν. Ὁμιλοῦντες περὶ Ἑλληνοαμερικανικῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος, ὁμιλοῦμεν πρωτίστως περὶ ἱδρύματος, μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται ἡ θέλησις καὶ ἡ γνώμη τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, διατηρεῖται ἀδιάσπαστος ἡ συνοχή του διὰ τῆς ὑπερπηδήσεως τῶν τεραστίων ἀποστάσεων ποὺ χωρίζουν τὰ ἀνὰ τὴν χώραν μας Ἑλληνοαμερικανικὰ κέντρα καὶ δίδεται ἡ ὥθησις ἐκείνη ἡ ὁδηγήσασα εἰς τὴν βαθμιαίαν σύμπηξιν τοῦ οἰκοδομήματος ποὺ λέγεται Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία μὲ κεντρομόλον δύναμιν τὴν ἐν τῇ πόλει μας Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν. Ὅταν οἱ ὁμογενεῖς μας ἤρχοντο ἀπὸ τὴν γενέτειραν εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τῆς πύλης τοῦ Ἔλλις Ἔϊλαντ, εἰσήρχοντο εἰς τὸν ροῦν τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς διασκορπιζόμενοι εἰς πᾶσαν σχεδὸν γωνίαν τῆς χώρας πρὸς δημιουργίαν νέας ζωῆς, καθοδηγητὴς εἰς τὰ πρῶτά των βήματα ἦτο ὁ Τύπος των. Καὶ ὅταν ἐθεμελίωναν τὴν νέαν ζωήν των καὶ ἵδρυον κοινότητας καὶ κατόπιν ναούς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδίωξαν νὰ διαιωνίσουν τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των καὶ τὰς πνευματικὰς ὑποθήκας τῆς φυλῆς των εὗρον συμπαραστάτην των τὸν Ἡμερήσιον Τύπον εἰς τὰς στήλας τοῦ ὁποίου ἀντικατωπτρίζοντο ὄχι μόνον αἱ σκέψεις καὶ οἱ ὁραματισμοί των, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιτεύγματά των, ἅτινα προβαλλόμενα δημοσιογραφικῶς, ἐγέννησαν τὴν ἄμιλλαν καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 12)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οἱ λίγες χιλιάδες Ἕλληνες ποὺ ὑπῆρχαν στὴν Ἀμερικὴ πρὸ τοῦ 1900 εἶχαν συγκεντρωθεῖ σὲ ὡρισμένες πόλεις καὶ σὲ δικές τους μάλιστα συνοικίες. Στὶς πόλεις αὐτὲς οἱ Ἕλληνες ζοῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη μεταξύ τους, γιατὶ οὔτε ἀγγλικὰ μιλοῦσαν, οὔτε ἐπαφὴ μεγάλη εἶχαν ἀποκτήσει ἀκόμη μὲ τὸ ἀμερικανικὸ κοινό, διατηροῦσαν ὅλες τὶς συνήθειες τοῦ τόπου τους καὶ ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον τους ἦταν προσηλωμένο στὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἐθνικὰ κυρίως καὶ τὰ πολιτικά. Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου ἄρχιζαν νὰ ἔχουν καὶ ἄλλα ζητήματα ποὺ τοὺς κινοῦσαν φανατικὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προκαλοῦσαν συζητήσεις καὶ διαφωνίες μεταξὺ των ποὺ κατέληγαν πάντα στὴ δημιουργία ἀντιμαχομένων παρατάξεων. Ἦταν τὰ ζητήματα γύρω ἀπὸ τὴν Κοινότητα, τὴν Ἐκκλησία, τὸ σχολεῖο καὶ τὶς πρῶτες ἐπαγγελματικὲς καὶ ἄλλες ὀργανώσεις, σωματεῖα καὶ συλλόγους. Σύγχρονα λοιπὸν μὲ τὶς ἑλληνικὲς παροικίες ἦταν δημιουργημένη ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα γιὰ τὴν ἔκδοσι ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, εἴτε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ κατάλαβαν γρήγορα ὅτι θὰ ἦταν κι' αὐτὸ μιὰ ἐπιχείρησις, εἴτε ἀπὸ ἄλλους ποὺ εἶχαν ἁπλῶς φιλοδοξίες νὰ καταλάβουν ἀξιώματα στὶς διοικήσεις τῶν πρώτων ἑλληνικῶν ἱδρυμάτων ἢ καὶ ἀπὸ ἀνιδιοτελεῖς ἀνθρώπους, ποὺ ἤθελαν μὲ ἕνα δημοσιογραφικὸ ὄργανο νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ ἑλληνικὸ κοινό, ποὺ εἶχε ἀνάγκη νὰ μαθαίνει τὰ νέα ἀπὸ τὸν τόπο του, νὰ παρακολουθεῖ τὴ ζωὴ καὶ τὴν κίνησι τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν καὶ νὰ κατατοπίζεται στὰ γενικὰ τοὐλάχιστον ζητήματα τῆς Ἀμερικῆς καὶ στὰ γεγονότα.

Ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ἐφημερὶς στὴν Ἀμερικὴ ἦταν ὁ «Νέος Κόσμος», ποὺ ἐξεδόθη τὸ 1892 στὴ Βοστώνη. Ἐκδότης καὶ διευθυντής της ἦταν ὁ Κωνσταντῖνος Φασουλαρίδης ἀπὸ τὴ Νίσυρο, ὁ ὁποῖος εἶχε σπουδάσει στὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, ἔγινε δάσκαλος σὲ ἑλληνικὸ σχολεῖο στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ εἶχε ἐργασθεῖ ἐκεῖ στὴν ἐφημερίδα «Νεολόγος». Στὴν Ἀμερικὴ ὁ Φασουλαρίδης ἦλθε τὸ 1889 καὶ ἐσπούδασε στὸ Πολυτεχνικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Μασσαχουσέτης. Ὁ «Νέος Κόσμος» τῆς Βοστώνης δὲν ἔζησε παρὰ λίγους μῆνες. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἕως σήμερα, σὲ ὅλες τὶς πόλεις μὲ συγκεντρωμένους Ἕλληνες ἐξεδόθησαν κατὰ καιροὺς ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, καθημερινὲς καὶ ἑβδομαδιαῖες, καθὼς καὶ περιοδικά. Οἱ περισσότερες ἐξεδόθησαν γιὰ λίγο διάστημα. Σήμερα σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὶς δύο μεγάλες καθημερινὲς ἐφημερίδες ποὺ ἐκδίδονται στὴ Νέα Ὑόρκη, τὴν «Ἀτλαντίδα», ποὺ εἶναι ἡ παλαιότερη, καὶ τὸν «Ἐθνικὸ Κήρυκα», ποὺ ἐκδίδεται ἐπὶ τριάντα τρία χρόνια. Ἡ «Ἀτλαντὶς» ἐξεδόθη στὶς 3 Μαρτίου 1894 ὡς ἑβδομαδιαία, κατόπιν ἔγινε δισεβδομαδιαία, ἔπειτα κυκλοφοροῦσε κάθε δεύτερη μέρα καὶ ἀπὸ τὸ 1905 ἔγινε καθημερινή. Τὴν ἐφημερίδα αὐτὴ ἵδρυσε ὁ Σόλων Ι. Βλαστός, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴ Σύρο καὶ ἦλθε στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1873 σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν. Ὁ Βλαστὸς ἐγκατεστάθη στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ἵδρυσε στὴν ἀρχὴ ἕνα ναυλομεσιτικὸ γραφεῖο καὶ ἀργότερα ἐμπορικὸ οἶκο εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν. Εἶχε ὅμως τὴ φιλοδοξία νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν λίγων μεταναστῶν ποὺ ὑπῆρχαν τότε καὶ αὐτὸ τὸ ἐπεδίωξε μὲ τὴν ἀνάμιξί του στὰ ζητήματα τῆς μικροσκοπικῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ ἀργότερα μὲ τὴν «Ἀτλαντίδα», τὸ περιστατικὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁποίας εἶναι λίγο περίεργο: ὁ Βλαστὸς συνείθιζε νὰ τοιχοκολλᾶ ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του δελτία γραφομηχανημένα, ποὺ περιεῖχαν πληροφορίες καὶ ἀνακοινώσεις σχετικὲς μὲ τὰ ζητήματα, ποὺ ἐνδιέφεραν τοὺς Ἕλληνες μετανάστες. Τὰ Δελτία αὐτὰ ἔγιναν ἀπαραίτητα καὶ ἔδωσαν στὸν Βλαστὸ τὴν ἰδέα τῆς ἐκδόσεως ἑ φημερίδος.

Ὁ Σόλων Ι. Βλαστὸς διηύθυνε τ «Ἀτλαντίδα» μέχρι τοῦ 1923 ὁπότ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσι στὸν κ. Σω τήριον Λόντον, ὁ ὁποῖος παρέμειν στὴ θέσι αὐτὴ μέχρι τοῦ 1941. Τ 1927 ἀπέθανε στὴ Γαλλία ὁ Σόλω Βλαστὸς καὶ τὴν ἐπιχείρησι τῆς ἐ φημερίδος ἀνέλαβε ὁ ἀδελφός του Δημ. Βλαστός, ὁ ὁποῖος διέμενε στ Γαλλία καὶ ἦλθε στὴν Ἀμερικὴν τ 1940. Ἀπὸ τότε μέχρι τὸ 1945, ὁ πότε ἀπέθανε, διηύθυνε αὐτὸς τὴ ἐφημερίδα. Μετὰ τὸ 1945 ὡς σή μερα διευθυντὴς καὶ ἐκδότης τῆ «Ἀτλαντίδος» εἶναι ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἱδρυτοῦ της κ. Σόλων Γ. Βλαστός ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ πρόεδρος τῆς με τοχικῆς ἑταιρίας... ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἐπὶ εἴκοσι χρόνια δὲ εἶχε ὡς ἀντίπαλο κανένα ἄλλο δη μοσιογραφικὸ ὄργανο καὶ ἦταν ἀ νεξέλεγκτη στὶς γνῶμες ποὺ διετύ πωνε, προκάλεσε τὴν ἔκδοσι τῆ ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κή ρυξ» στὴ Νέα Ὑόρκη. Τὴν ἐφημερίδο αὐτή, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτο φύλλο κυκλοφόρησε στὶς 2 Ἀπριλίου, 1915 ἵδρυσε ὁ κ. Πέτρος Τατάνης, ὁ ὁ ποῖος γεννήθηκε στὴν Ἀμαλιάδο τῆς Ἠλείας καὶ ἦταν ἐγκατεστημέ νος στὴ Νέα Ὑόρκη ὡς ἀντιπροσω πος τοῦ οἴκου καφέδων τῶν ἀδελ φῶν Καρακαντᾶ.

Ὁ κ. Πέτρος Τατάνης διηύθυνε τὸν «Ἐθνικὸ Κήρυκα» συνεχῶς μέ χρι τοῦ 1939, μολονότι ἐν τῷ με ταξύ, κατὰ τὸ 1933, εἶχε πωλήσει τὴν ἰδιοκτησία τῆς ἐφημερίδος στον κ. Εὐριπίδη Κεχαγιᾶ. Τὸ 1939 ἰδιο κτήτης τῆς ἐφημερίδος ἔγινε ὁ κ. Παῦλος Δῆμος, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέ λαβε τὴ διεύθυνσί της μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1940, ὁπότε ἠγόρα σε τὸν «Ἐθνικὸ Κήρυκα» ὁ κ. Βασ. Ἰ Βλαβιανός, δικηγόρος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, μὲ σπουδὲς σὲ πανεπιστή μια τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ὁ ὁποῖος ἦλθε στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1939.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 12)

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"ATLANTIS" AN AMERICAN NEWSPAPER PUBLISHED IN GREEK

SIXTY FOURTH YEAR
ESTABLISHED 1894
PUBLISHED DAILY & SUNDAY
SEVEN CENTS A COPY

'Η Νίκη της 'Ελλάδος

ΓΕΝΙΚΗ ΙΚΑΝ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
(Registered U. S. Patent Office)

VOLUME XXX NO. 12
DECEMBER, 1957

Published by Atlantis
SOLON G. VLASTO, President
V. CONSTANTINIDIS, Vice President
N. RANSON, Secretary
GENERAL OFFICES
521—523 WEST 23rd STREET
NEW YORK 11, N. Y.

SUBSCRIPTION RATES
United States and Canada: one year $5.00
Greece, So. America, So. Africa, Australia, Egypt, Turkey and all European countries: one year $6.00

Entered as second-class matter at the Post Office at New York, N. Y.

ΓΡΑΦΕΙΑ
521—523 WEST 23rd STREET
NEW YORK 11, N. Y.
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

60,000 MIGRATING GREEKS RESETTLE THROUGHOUT WORLD

ATLANTIS
Reg. U.S. Pat. Off.
Founded in 1894 by SOLON J. VLASTO
PUBLISHED DAILY & SUNDAY

GENERAL OFFICES:
521-523 West 23rd Street
New York 11, N. Y.
Cable Address: VLASTO, NEW YORK
Τηλέφωνα:
4-2900
WAtkins 4-8901
4-8902

Published by ATLANTIS, New York
SOLON G. VLASTO, Pres. & Treas.
V. CONSTANTINIDES, Vice-Pres.
N. RANSON, Secretary

SUBSCRIPTION RATES
DAILY & SUNDAY

United States		Canada & Mexico	
One year	$16.00	One year	$16.00
Six months	8.50	Six months	8.50
Three months	5.00	Three months	5.00

All other Foreign Countries
1 year $20.00 — 6 months, $10.00

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ και ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ		ΚΑΝΑΔΑ	
Έτησία	$16.00	Έτησία	$16.00
Έξάμηνος	8.50	Έξάμηνος	8.50
Τρίμηνος	5.00	Τρίμηνος	5.00

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτος...$20.00 6 Μῆνας...$10.00

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΟΝΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ και ΚΑΝΑΔΑ
Έτησία $6.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία $9.00

Ίδρυτής ΣΟΛΩΝ Ι. ΒΛΑΣΤΟΣ

Member of the Associated Press
The Associated Press is entitled to the use for republication of all news dispatches credited to it or not otherwise credited in this paper and local

ΟΛΥΜΠΙΑ

SECTION II

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

PICTORIAL MAGAZINE

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ

G.A.A. ACTIVITIES

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

«Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοὶ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς».

ΕΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ

ΟΥΣ πανηγυρίζει

Μάο-Μάο καὶ ἀπεσταλμένος τῶν ἀ-

πέτειο τῆ
Εἶναι 28
θρυλικοῦ
Κάτω ἀ
τὴ ὁ Ἑλλ
νηγυρίζει τὴν πρωτ
Ἑλλάδος κατὰ τὸν δεύτερον παγκό-
σμιον πόλεμο. Οἱ συγκεντρώσεις τῶν
Κυπρίων στὶς μεγάλες καὶ τὶς μικρὲς
πόλεις τῆς νήσου των εἶχαν κάτι τὸ
ἀληθινὰ ἡρωϊκό.

Ὁ στρατάρχισκος νικητὴς τῶν

ὁ Χάρτιγκ ἔφερε στὴ θύμησ
τῶν Ἑλλήνων τοὺς πανηγυρισμοὺς
τῶν ἐθνικῶν μας ἐπετείων στὰ χρό-
νια τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς.

Τὸ 1941, στὶς 28 Ὀκτωβρίου, οἱ
φοιτηταὶ καὶ οἱ φοιτήτριες, παρὰ τὴν

G. O. Y. A. Districtwise

By HELENE C. ARIANAS

EDITORIAL

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 10)

Τὸν Μάρτιο τοῦ 1947 ὁ κ. κ. Βλαβιανὸς ἐπώλησε τὴν ἐπιχείρησι τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» στὸν κ. Μπάμπη Μαρκέτο, ὁ ὁποῖος προσωπικῶς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσι τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴ διαχείρισί της. Ὁ κ. Μαρκέτος κατάγεται ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, εἶναι στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸ 1937, καὶ ἄρχισε ν' ἀναμιγνύεται στὴν ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τὸ 1938.

(Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς 1528—1948) — Ὑπὸ Μπάμπη Μαλαφούρη Νέα Ὑόρκη 1948 σελ. 227 καὶ ἑξῆς Σημείωσις Παρατηρητοῦ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ἐλάχιστες Ἐφημερίδες ἐπέζησαν ἕως σήμερα. Ἀπ' αὐτὲς ποὺ κυκλοφοροῦν καὶ ἐκυκλοφόρησαν κατὰ καιροὺς ἀναφέρομε τὶς κυριώτερες μὲ τὸν χρόνο καὶ τόπο τῆς ἐκδόσεως.

Νέα Ὑόρκη — «Θερμοπῦλαι» 1900, «Πανελλήνιος Ἐφημερίς» 1908, «Ἐθνικὸς Κήρυξ» 1915, «Ἔμπρός» 1923, «Ἑλληνοαμερικανικὸν Βῆμα» 1941, «Ἐλεύθερος Τύπος» 1943.

Οὐάσιγκτων — «Κόσμος» 1922.

Σικάγο — «Ἑλλάς» 1902, «Ἑλληνικὸς Ἀστήρ» 1904, «Ἀθηνᾶ» 1905, «Λοξίας» 1907, «Θεσσαλονίκη» 1913, «Καθημερινή» 1921, «Ταχυδρόμος» 1924, «Ἑλληνικὸς Τύπος» 1929, «Ἐθνικὸς Φρουρός» 1945.

Ἅγιος Φραγκίσκος — «Εἰρηνικός» καὶ «Προμηθεύς» 1906, «Καλιφόρνια» 1907, «Τηλέγραφος» 1922.

Βοστώνη — «Νέος Κόσμος» 1891, «Κυριακάτικα Νέα».

Πίττσμπουργκ — «Ἔλεγχος» 1905, «Ἕνωσις» 1908, «Νέος Κόσμος» 1922.

Λόουελ — «Μετανάστης» 1905, «Πατρίς» 1925.

Ντητρόϊτ — «Τὸ Βῆμα» 1927, «Ἀθηνᾶ» 1931.

Λός Ἄντζελες — «Κόσμος» 1931

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων ποὺ ἐ κυκλοφόρησαν κατὰ καιροὺς εἶνα τουλάχιστον πενταπλάσιος αὐτῶ ποὺ ἀναφέραμε.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 9)

δι' αὐτῆς τὴν πρόοδον. Σήμερον, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια κατὰ τὸν ροῦν τῶν ὁποίων αἱ παλαιαὶ ἐκεῖναι ἡμέραι τοῦ Μάδισον Στρήτ, τοῦ Χόλστεντ Στρὴτ τῆς «Πατρίδος», τοῦ «Ἀθῆναι», τοῦ «Θεμιστοκλῆ» καὶ τοῦ «Βύρωνος», τοῦ Ματσούκα, τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ διενέξεων χάνονται βαθμιαίως εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀναμνήσεών μας, ἐξακολουθεῖ ἀπομένων ὁ ἡμερήσιος Τύπος, ἀγωνιζόμενος μὲ τὴν ἰδίαν θέρμην καὶ τὴν ἰδίαν ἀποφασιστικότητα διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συγκροτήματός μας καὶ τὴν διαιώνισιν τούτου εἰς τὸ προσεχὲς καὶ ἀπώτερον μέλλον, ἀναπροσαρμοζόμενος συνεχῶς μ τὰς ἑκάστοτε ἐξελίξεις καὶ ἀνάγκα μας. Ἑορτάζων τὴν Ἑβδομάδα Τύ που καὶ Γραμμάτων ὁ ἀνὰ τὴν χώ ραν μας Ἑλληνισμὸς δὲν πρέπε ἁπλῶς νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προ σοχήν του εἰς τὰ ἐπιτευχθέντα ἤδη ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνα ποὺ ὑπολείπονται, ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου κινεῖται καὶ δρᾷ —ὁ Τύπος του—θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον του μὲ ἐπιτυχίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν κατανόησιν καὶ τὴν συμπαράστασιν ποὺ θὰ τοῦ δοθῇ. Αὐτή, ἄλλωστε εἶναι καὶ ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῶν ἑορτῶν ποὺ θὰ ἀρχίσουν τὴν 26ην Ἰανουαρίου.

Ἐθνικὸς Κήρυξ

SUBSCRIPTION BLANK

THE ORTHODOX OBSERVER

St. Basil's Academy — Garrison, N. Y.

Please enter / renew **my subscription to The Orthodox Observer.**

☐ **1 year $4.00** ☐ **2 years $7.00**

Name .....

Address .....

City ..... **Zone** ..... **State** .....

check or money order enclosed
(foreign postage $0.50 per year extra)

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ · 1958

NATIONAL HERALD

Founded April 2, 1915

Published Daily by National Herald, Inc.
at 134-140 West 26th St., N. Y. 1, N. Y.

B. J. MARKETOS, President and Editor;
V. VIDALIS, Secretary

Telephone: WAtkins 9-4200

ENTERED as Second Class Matter April 12, 1915 at the Post Office at New York, N. Y., under the act of March 3, 1879
CABLE ADDRESS: Natherald New York.

SUBSCRIPTION: Daily and Sunday (U.S.A.) One Year $20.00
Six Months $10.00 (Foreign) One Year $26.00.

ΚΑΡΟΜΑΙ ΤΩΝ ΩΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Μετα

προτεινομένων ἀναφορικῶς
ειαν ὑπὲρ τῆς γλώσσης κα
πει νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχ
δρομῶν νέων καὶ νεανίδων
ὐται κάτι ἔγινε μέρος τῶν
ὑτὸ τὸ κάτι ἔγινε μέρος τῶν
έπειαν τοῦ αἰσθηματικοῦ μας
σὴν περίπτωσιν τῶν νέων μας
λάδος ἐκείνα ποὺ ἠκούσαν ἀ
σημαίνει ὅτι αἱ γνώσεις

1915 - 1957

THE NATIONAL HERALD
GREEK-AMERICAN DAILY
AND SUNDAY NEWSPAPER

Σημειώματα

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

Τὰ ὀκτὼ σημεῖα τοῦ προγράμ-
τοῦ ἀνέπτυξε ὁ Πρόεδρος Αἰζενχάουερ πρὸ τοῦ Κογ-
περιστρέφονται γύρω ἀπὸ δύο βασικὰ θέματα: Πρώ-
λευθερα Ἔθνη καὶ ἰδιαιτέρως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι Πρώ-
τηρήσουν τὴν ἀμυντικὴν των ἰσχὺν καὶ ἰδίως τὴν
ταποδόσεως παντὸς πλήγματος εἰς περίπτωσιν
μέρους οἱουδήποτε ἐπιδρομέως. Καὶ
άβληθῇ κάθε προσπάθεια διά
πρὸς τοῦτο θὰ χρειασ
λιτικῶν, διπλωματικῶ

νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ
του θεαματικὰς καὶ
ἀνωτάτης ἡγεσίας τῆς ὑποβείξεω
τομέα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖ
κατὰ τὴν γνώμην ὡρισμέν

1915 - 1957

ΣΑΡΑΝΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἑλλάδα.
χὺ διάστημα
σουσαν εὐχέ
καὶ ἐπέστρ
καλλίτεροι
ρικανῶν φί
Ἑλληνικῆ
δόλως πρ
γον ἐὰν
διὰ τὸν
ἐφέτος
λάδα μ
ὁ ἀναγ
σὶν μα
θερι
Εἰς γ

Εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΗΕ

ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΠΡΩΤΟΣ Ο ΑΒΕΡΩΦ — Η ΕΘΝΑΡΧΙΑ ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΧΑΡΑΧΘΕΙΣΑΝ ΓΡΑΜΜΗΝ— Ο ΙΝΔΟΣ ΜΕΝΟΝ ΕΜΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΨΕΙΣ

προτείνε ἦσαν ἤδη
ν Δημοκρατικῶν πα-
σιν τῆς ἀμύνης τῆς
τὰς ὑφισταμένας

ἡ γενικὴ ἐντύ-
ση. Ὁ Πρόεδρος
ότητα. Καὶ οἱ
ἀπὸ τὴν ἱκα-
φαρῶν ἀσθε-
ll ἐπιδοκιμα-
ιζενχάουερ,
τος. Περισ-
ἀνθρώπ
ἔτο

READ OUR 12-PAGE ENGLISH SECTION

10¢

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

THE NATIONAL HERALD

11

TWO SECTIONS

XLIII, No. 15,471 ΚΥΡΙΑΚΗ, 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, 1958 SUNDAY, JANUARY 12, 1958 ΕΤΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ, Ἀρ. Θ. 15,471

SCENES FROM OUR ORTHODOX LIFE

By ATHENA DALLAS

(*Public Relations Secretary of*

The curtain has
hey are p
ng. I
a sour
At
and our
casions I related incidents from the daily lives of pe
known or recently met; other times I merely meditated and passed
on my thoughts to you. My column had begun originally to tell
you of the many interesting and various people that walked

ew friend
ion to me.
news and anecdotes of o
the clergy and laymen; o

AHEPA SPOTLIGHT

MEDICAL FORUM

HAPPINESS THROUGH *HEALTH*

By C. D. J. GENERALES, M.D., PH.D.

(*Copyright 1958—New York City*)

In my last column, I digressed from my usual topic into
a short discourse on the Origin
of reward.

NEWS FROM THE NEW YORK CHURCHES

the station hospital and was responsible for the health
of the young trainees who were very ambitious to learn to
fly. If they succeeded to solo and finished their primary course,
they became candidates for basic training that would eventually
lead to getting their wings as a pilot in a fighter or bomber.
Of those who got 'washed out' I would recommend possibly navi-
gator or bombardier training. Schedules were tight.

The medical work was heavy and responsibility great. Many

ATLANTIS

A National Institution Dedicated To Hellenism In America

BY C. G. ALEXANDRIDES

"The Greeks have a word for it—Atlantis," read the caption in the Sunday News of New York showing a Greek immigrant reading "Atlantis."

"Atlantis" is the original name of the Atlantic Ocean. The symbolic name is used by the Greek-American daily to denote the continuity and bridge over the ocean of the immortal glory of Greece—that is to be in love with all that is fine, correct and useful, and all that is valuable in freedom for progress, democracy and civilization. That is the cause championed by "Atlantis" as a contribution to the Greek in America.

"Atlantis" was established in New York in 1894 by Solon J. Vlasto. However the name of Vlasto is not new in the annals of Greek history. In a biographical book "Les Vlasto," written in French in 1925 by the Greek historian Costas Kerofyllas, the family line of Vlasto is mentioned in the Acts of the Apostles of Christ in the Court of King Herod of Judea. History records Vlastos in the Palace of Emperor Commore in Rome and in Constantinople during the Greek-Byzantium Empire. In 1205 Emperor Alexios II Komninos sent an armada to put down the revolt of Crete and restore law and order. Twelve prominent families from Constantinople were sent as envoys of the Emperor to use their good offices in order to pacify the island. The family of Demetrius Vlasto was given the central part of the island, known as Messara. The Vlasto family was among the leaders of the numerous revolts against the Venetian domination of Crete. Their contribution to the independence of Crete and its Union to Greece is well-known among the Cretans.

In the field of publishing, the first printing shop in the Greek language is credited to Nicholas Vlasto in 1484 at Venice, the center of the Greek Classical Revival of the Renaissance.

In 1894 a new chapter was added in the development of journalism in the new world. On March 3, 1894 the Greek newspaper "Atlantis" was founded in New York by the late Solon J. Vlasto. His dedicated purpose was to protect the unitiated Greek from the flourishing exploitations of immigrants, and to keep the Greek newcomer to these shores by assisting him in his future at the adopted country. Founder Vlasto's vision, honesty and sincerity of purpose won the respect and love of his compatriots. "Atlantis" became the guide and mentor of every Greek home in America.

The management of "Atlantis" has been proud of the role Greek civilization played in the cultural development of the world, and its contribution to the American heritage.

The efforts of "Atlantis" met with full success due to the unselfish policy of its editors, and the patriotic ideals of its co-workers. At an early date, the influence of the daily newspaper succeeded in reaching American scientists and students of the Greek language and civilization. The Greek-English Dictionary to aid the study of English by the immigrants, and the English-Greek Dictionary as an aid to students of Greek were originated by "Atlantis" and were distributed free to its subscribers for a number of years. A voulme on the history of the United States of America was also published which can be found in most of the Greek homes in America. In this manner "Atlantis" has been responsible for recording the development of Greek-American history.

When the dedicated efforts of Founder Solon J. Vlasto were interrupted by his death in 1927, his policies, traditions and aims were continued by his brother, Demetrius J. Vlasto. He observed the development of the new generations and studied the influence of American schools and society upon them. The "Atlantis" earned the respect of the American authorities through its campaign against slavery, its fight against unethical practices and communism, and its propagation of religious adherence and better relationships between the older and new generations of Greek-Americans. It has always upheld the American way of life.

Solon G. Vlasto, the present publisher and general manager of "Atlantis," assumed the responsibilities of the newspaper in 1944, upon the death of his uncle. He devoted his efforts to assist the children of the Greeks in America to become valuable to the adopted country of their parents. He introduced an English section to the Sunday edition in order to offer third and fourth generation of American born Greeks, news and events of ancetral and contemporary interest. In addition, Solon G. Vlasto re-introduced in 1952 the "Monthly Illustrated Atlantis" which

ΤΑ ΕΞΗΝΤΑ ΕΞ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Αἱ Ὑπηρεσίαι του στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ὁμογένεια τοῦ Νέου Κόσμου Σελίδες πραγματικῆς Ἑλληνικῆς Κοσμογονίας.

Τοῦ Πρωθιερέως Δ. Καλλιμάχου

Μοῦ ἐζητήθη νὰ δώσω μιὰ σύντομη ἀναγραφή, σχετικῶς μὲ τῆς ὑπηρεσίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου Ἀμερικῆς. Ἀπὸ τὸ 1892, ἀφότου ἱδρύθη στὴ Βοστώνη ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐφημεριδούλα, οἱ Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες τοῦ Νέου Κόσμου προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες εἰς τὴν ὁμογένειαν: Συνέβαλαν ἀξιοσημείωτα εἰς τὴν θρησκευτική, πνευματική, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωή, καὶ γενικὰ εἰς τὴν προαγωγὴ τῶν πολιτιστικῶν ἀγώνων τῶν δύο πατρίδων, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Τί εἶναι ὁ Τύπος; Κατὰ τὸν σύντομο καθορισμό, «ἡ ἐφημεριδογραφία εἶναι δημόσιο ὑπούργημα ἀπὸ τὰ ἱερώτερα.» Ὁ Τύπος, κατὰ τὴν διακήρυξι ἑνὸς Βρετανοῦ ἰδεολόγου, τοῦ Σὲρ Τζὼν Μπόουνινγκ, «εἶναι σήμερα ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων, τὸ ἰσχυρότερον μέσον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται ὁ βραχίων, ποῦ σπρώχνει τὴν μηχανὴ τῆς προόδου. Ὁ Τύπος, —τύπος ὑψηλῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων—ἐκπληροῖ τὴν εὐγενέστερη ἀποστολή. Ὀλιγοστεύει τὴν ἀθλιότητα. Ἀνυψώνει τὴν εὐμερίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἐνδυναμώνει τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ ἐπανορθώνει τὰ λάθη. Ὁ ἰσχυρότερος τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὸν σύγχρονο πολιτισμὸ εἶναι ὁ Τύπος».

Αὐτὰ τονίζει ὁ Βρετανός. Παρόμοιαν ἀντίληψι περὶ τῆς δημοσιογραφίας, ὡς ἱεροῦ δημοσίου λειτουργήματος, εἶχε καὶ ὁ σοφώτερος τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Κόσμου, ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ποῦ θεωρεῖται ὡς σύγχρονος Σωκράτης. Ὁ Κοραῆς ἐτόνισε ὅτι «ὁ Τύπος εἶναι ἱερὸ λειτούργημα ἀνώτερο καὶ ἀποτελεσματικώτερο καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄμβωνα.» Τὸ 1811 ἔγραψε: «Ἡ Τυπογραφία ἐφώτισεν, ἠλευθέρωσε καὶ ἐβελτίωσε τὰ ἔθνη αὐτά. Τὰ ἐξ αὐτῆς καλὰ ἔχομεν νὰ ἀναμένωμεν καὶ ἡμεῖς, ἂν οἱ ἐφημεριδογράφοι σπουδάξωσι νὰ φυτεύσωσι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὁμογενῶν ὅ,τι συνεργεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῶν· ἂν συλλογισθῶσιν ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν εἶναι ἔργον θεῖον, ἔργον ἀληθῶς ἱεροκήρυκος καὶ τὸ πιεστήριον τῶν τύπων γίνεται ἱερὸς ἄμβων, ὅταν ὑπ' αὐτὸ σκορπίζωνται εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς διδάγματα.» Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Κοραῆς, προσθέτει ὅτι «ὑπερφέρει ἀπὸ τὸν ἱεροκήρυκα ὁ ἐφημεριδογράφος, ὅτι διδάσκει ἐν αὐτῷ ἔθνος ὁλόκληρον, ἐνῷ τοῦ ἱεροκήρυκος ἡ διδαχὴ ἀκούεται ἀπὸ δύο χιλιάδες ἀνθρώπους κάθε φοράν.»

Αὐτὰ τὰ ἔγραψεν ὁ ἀθάνατος Χῖος διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο τὸ ὁποῖον ἐξέδωκαν καὶ διηύθυνον οἱ διάσημοι κληρικοί, καὶ τοῦ Γένους Διδάσκαλοι, οἱ ἀείμνηστοι Ἀρχιμανδρῖται τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βιέννης Ἄνθιμος Γαζῆς καὶ Θεόφιλος Φαρμακίδης. Ὁ Φαρμακίδης μάλιστα, ὅταν ἤρχισεν ἡ Ἐθνεγερσία τοῦ 1821, ἔδραμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βοηθήσῃ, τὸ μαχόμενον Ἔθνος καὶ ἤρχισεν εἰς τὰς Καλάμας τὴν ἔκδοσιν τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ». Ἀργότερα, τὸ 1825, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἐπαναστάσεως, ἵδρυσε τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐφημερίδα τοῦ Ἔθνους ἀνέθεσε εἰς τὸν σοφὸν Ἀρχιμανδρίτην, τὸν Θεόφιλον Φαρακίδην τὴν διεύθυνσιν τοῦ φύλλου.

Γράφων πρὸς τὸν Φαρμακίδην, τὸν διάσημον κληρικόν, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος, προσέθεσε καὶ τὰ ἑξῆς: «Σπεύδω λοιπὸν νὰ σᾶς κοινοποιήσω τὸν διορισμὸν τοῦτον καὶ νὰ σᾶς συγχαρῶ, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε φανεῖ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Διοικήσεως καὶ θέλετε ὠφελήσῃ τὸ Κοινὸν διὰ τῆς σοφίας ὑμῶν καὶ τῆς φρονίμου χρήσεως τοῦ μόνου ἁρμοδίου μέσου εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν φώτων.»

Προκειμένου περὶ τῆς πολυτιμότητος τοῦ Τύπου, ποῦ θεωρεῖται ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἄμβωνα καὶ ἀποτελεσματικώτερος, ἴσως θὰ πρέπῃ νὰ ἀναφερθῇ καὶ ἡ ῥήτρα τοῦ Ε. Ἔλλοττ, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε: «Ὁ Τύπος. Πρὸς αὐτὸν ἂς φέρωμεν τὰς εὐλογίας μας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς.»

Ἀλλά, τὸ θέμα μας εἶναι τὶ προσέφερεν ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ Νέου Κόσμου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ εἰς τὴν Ἀμερικῆ. Ὅσαι ἐφημερίδες ἱδρύθησαν στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὰ 1892 ἕως σήμερα, ἀνέρχονται εἰς 146. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔντυπα προσέφεραν, ὀλίγο ἢ πολύ, πρὸς φωτισμὸν τῶν Ἀποδήμων ἀδελφῶν. Ὅλες ἡ ἐφημερίδες, μικρὲς ἢ μεγάλες, ἐχρησίμευσαν ὡς Διδασκαλεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Ὑπῆρξαν ὄργανα Ἑλληνομαθείας. Ὄργανα πρὸς διατήρησιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς φωτιᾶς εἰς τὴν Νέαν Πατρίδα. Ἔστησαν Βωμούς. Ἐδίδαξαν τὸν μετανάστην νὰ μὴ λησμονῇ τὴν ἱερὴ κανδήλα. Νὰ ἐνθυμῆται τὸ Ἅγιο Φυλακτὸ ποῦ τοῦ ἔδιδε, κατὰ τὸν ἀποχωρισμό, ἡ πονεμένη Μάννα του, μαζὶ μὲ τὴν εὐχή της, νὰ ἀγαπᾷ τὴν Ἐκκλησίαν του, τὴν Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία του, τὴν πολυβασανισμένη Ἑλλάδα, τὴ Γλῶσσά του, τὶς οἰκογενειακές του παραδόσεις, τὰ ἐθνικά του ἰδανικά. Παρ ὅλες τὶς ἀτέλειές των, κάποτε καὶ τὶς λοξοδρομίες των, οἱ τόσες Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες τοῦ Νέου Κόσμου, παρέμειναν λαμπτῆρες. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία. Γιὰ ὅλα τὰ ἱερὰ τῆς πολυβασανισμένης Ἡρωϊκῆς Φυλῆς. Ἔτσι, οἱ φτωχοὶ μετανάστες, μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, προσέφεραν, ὠθούμενοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας, προσέφεραν τὸν ὀβολόν τους καὶ ἔκτισαν ὑπὲρ 300 σεβάσματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Λατρείας. Ἵδρυσαν δὲ καὶ

---

was published during 1910—1933 and received great acclaim for its contribution in the improvement of Greek-American understanding. Greco-American solidirarity is the dedicated cause championed by "Atlantis."

ὑπὲρ τὰ 300 ἱερὰ τεμένη τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Οἱ ἴδιοι φτωχοὶ μετανάσται μὲ τὴν συμπαράστασι καὶ καθοδήγησι τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἐξεπολίτησαν καὶ τὰ χωριά τους, εὐηργέτησαν μὲ παντοίους τρόπους, εὐηργέτησαν πολλαχῶς καὶ τὴν ἀλησμόνητη, τὴν φτωχὴ ἀλλὰ ἡρωϊκὴ Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ὑπηρέτησαν μὲ πίστι καὶ ἀφοσίωσι τὴν Νέαν τους Πατρίδα, τὴν Φιλελληνικὴ Ἀμερική.

Γι' αὐτοὺς καὶ ἄλλους συναφεῖς λόγους ὁσάκις ἤκουα ὅτι ἐτερματίζετο ἡ ζωὴ τῆς ἄλφα ἢ τῆς βήτα Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος, αἰσθανόμουνα ὅλα αὐτὰ τὰ δύσκολα χρόνια, σὰν νὰ ἔπεφταν κολῶνες καὶ ἐξησθένιζαν τὸ θρησκευτικοφυλετικό μας οἰκοδόμημα, στὴν μεγάλη τούτη δεύτερη Πατρίδα τοῦ Νέου Κόσμου.

Ἀνέρχονται εἰς λεγεῶνες οἱ ἀπόδημοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὡς ἱδρυταὶ καὶ ὡς συντάκτες ἔγραφαν τῆς τόσες ἐφημερίδες. Ὑπῆρξαν ἰδεολόγοι. Ἔνθερμοι καὶ ἀφωσιωμένοι πατριῶτες. Ἀφωσιωμένοι εἰς τὶς δύο Παρίδες. Ἐνῶ εἶχανε μόρφωσι ἀνώτερη ἀπὸ τοὺς ἄλλους φτωχοὺς μετανάστες καὶ θὰ ἐκέρδιζαν πολλὰ δολλάρια εἰς ἄλλα πρακτικὰ ἐπαγγέλματα, ὅμως ἐνέμειναν μὲ καρτερία καὶ μὲ ἀφοσίωσιν νὰ κρατοῦν τὴν Λαμπάδα τοῦ φωτισμοῦ τῶν συμπατριωτῶν. Ἀλλὰ ἡ Λαμπάδα, ἐνῷ ἐφώτιζε, ἡ ἰδία ἔλυωνε. Ἔτσι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, κανεὶς ἀπὸ τὶς λεγεῶνες τῶν μαρτυρικῶν ἐφημεριδογράφων, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἔχῃ κάποιο λογαριασμὸ στὴν Τράπεζα. Κατὰ κανόνα, ἐτελεύτησαν ἐν πενίᾳ. Μάλιστα δὲ ὁ λόγιος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσιογραφίας, ποῦ ἵδρυσε τὸ 1892,τὴν πρώτη Ἑλληνικὴ ἐφημερίδα στὴν Βοστώνη, κατόπιν δὲ ἵδρυσε καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκη ἄλλην ἐφημερίδα, ἐτελεύτησε ἀξιοθρηνήτως πάμπτωχος, ἀφοῦ ἐφθάρη καὶ ἡ ὑγεία του. Αἱμοπτύων, ἐζήτησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος. Ἐδέησε νὰ γίνῃ ἔρανος διὰ νὰ ἀσφαλισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου. Ἐπέστρεψε αἱμοπτύων εἰς τὴν Ἑλληνικὴ Πρωτεύουσα ὁ πρωτοπόρος ἐκεῖνος, Δωδεκανήσιος Δημογράφος, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐτελεύτησε. Ἦτο συγκινημένος ὅτι θὰ ἐκαλύπτετο τὸ τυρανισμένο σκῆνός του ἀπὸ τὸ γλυκὸ χῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς.

Ἀποτελεῖ τραγωδία ἡ ἀναγκαστικὴ φτώχεια, ὄχι μόνον τῶν ἁπλῶν συντακτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκόμη τῶν πλείστων Ἡμερησίων Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων. Λ. Χ. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦτο ἰδιοκτήτης ἡμερησίας ἐφημερίδος στὴν Νέα Ὑόρκη. Ὁ ἄλλος, ἰδιοκτήτης ἡμερησίας ἐφημερίδος εἰς τὸ Σικάγο. Ἐθυσίασαν τὴν ζωή τους ἐν συγκινητικῇ καρτερία καὶ αὐταπαρνήσει, γιὰ νὰ παραμένουν φωτοδόται τῶν ξενιτευμένων ἀδελφῶν. Ἔζησαν ζωὴν πένητος χάριν τῆς ἰδεολογίας των.

Εἶναι—πρέπει νὰ ξανατονίζεται—ἀξία θαυμασμοῦ ἡ πολυσχιδὴς εἰσφορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, διὰ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν χειραγωγία τῶν ξενητευμένων, γιὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ τὴν προκοπὴν τῶν Ἑλληνορθοδόξων ἱδρυμάτων. Καὶ γιὰ τὴν μακρυνὴ γενέτειρα. Καὶ γιὰ τὴν φιλόξενη, τὴν φιλελληνική, δεύτερη Πατρίδα. Εἶναι ἀνυπολόγιστα τὰ ἀγαθὰ τῆς πνευματικῆς εἰσφορᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ πάσης ἄλλης εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Ἡ ζωή του εἶναι ἀδιάκοπη ζωὴ παντοίων σταυροφοριῶν.

Λόγου χάριν. Ἡ ἐφημερίδα «ὁ Ἐθνικὸς Κῆρυξ» μὲ τὴν ὁποίαν συνεταύτισα ὁλόκληρην τὴν ζωήν μου, ἐπὶ 43 ἤδη χρόνια, ἀνέλαβε τόσες Σταυροφορίες, ὅσα εἶναι καὶ τὰ χρονια τῆς ζωῆς της. Ἴσως καὶ περισσότερες. Ξενύχτια, ἀγρυπνίες, ἀφοσιώσεις, ἐξυπηρετήσεις γιὰ κάθε κοινωφελῆ σκοπό. Νὰ μερικὲς Σταυροφοριακὲς ἐξορμήσεις: Σταυροφορία διὰ τὸ ξεχρέωμα τῶν κτιρίων καὶ τὴν προικοδότησιν τοῦ Ἑλληνο-Ἀμερικανικοῦ Ἡμερησίου Ἰνστιτούτου Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἱδρύσει προτήτερα ἡ ἄλλη Ἡμερησία Συνάδελφος. Σταυροφορία γιὰ τὴν ἵδρυσι ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῆς Ἱστορικῆς ἐκείνης Ὀργανώσεως τῶν Ἀμερικανῶν Φιλελλήνων ἡ ὁποία ἠγωνίζετο διὰ τὰ Δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κόσμου. Σταυροφορία μὲ τοὺς Κρῆτας γιὰ τὴν Ἵδρυσι τοῦ Βενιζελείου Σανατορίου. Μὲ τοὺς Χίους, ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῆς Νήσου των. Σταυροφορία γιὰ τὴν ἵδρυσι τοῦ Σανατορίου τῆς «Μάννας» στὴν Ἀρκαδία πρὸς περίθαλψι τῶν Ἡρώων τῆς Πατρίδος. Γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο Ἁγία Ἑλένη. Γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρό. Ἐπίσης, ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων Στρατιωτῶν. Ἐπίσης, ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐπίσης, ὑπὲρ τῶν παντοίων Ἀμερικανικῶν Δανείων τῆς Ἐλευθερίας. Ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὑπὲρ τῶν Σεισμοπαθῶν τῆς Κορίνθου. Ἐπίσης Σταυροφορία ἐπίμονη, διὰ τῆς ὁποίας ἠγοράσθησαν τοῖς μετρητοῖς τὰ ἡγεμονικὰ κτίρια εἰς τὸ Πάμφρετ ὅπου ἐλειτούργησεν ἀρχικῶς ἡ Θεολογικὴ Σχολή. Σταυροφορία καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Σταυροφορία ὑπὲρ τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἀδιάλειπτοι σταυροφοριακαὶ ἐξορμήσεις πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν Σχολείων μας, Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν. Ἔντονη Σταυροφορία ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου Γουώτκινς, πρὸς εἴσοδον εἰς τὴν Ἀμερικὴν χιλιάδων συμμοριοπλήκτων. Σταυροφορία διὰ τὴν τελικῶς ἐπιτευχθεῖσαν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τὴν εἴσοδον 17.000 ἐκτοπισμένων ὁμογενῶν. Μεγάλη Σταυροφορία παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀλλαχόθεν πολεμουμένου ἀγρίως Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Δαμασκηνοῦ, πρὸς ὁριστικὴ Ἐκκλησιαστικὴ εἰρήνευσι τῶν ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια ταλαιπωρουμένων καὶ ἀλληλομαχομένων Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Αὐτὸς δὲ ὁ Σταυροφοριακὸς ἀγὼν ὑπὲρ εἰρηνεύσεως τὸν ὁποῖον διεξήγαγε μὲ τὰ δόντια, μόνος του, ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ», ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος ἀγὼν Φυλετικῆς σωτηρίας.

Σταυροφορία καὶ ἔντονη διαφώτισις τῆς ὁμογενείας ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοθρησκευτικοῦ θεσμοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Σταυροφορία καὶ κινητοποίησις τοῦ Ἀμερικανικοῦ κόσμου πρὸς ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἁρπαγέντων ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν 28.000 Ἑλληνοπαίδων.—Σταυροφορίαι ἑπτὰ προσκυνημάτων πρὸς ἀναβαπτισμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα Νέων καὶ Νεανίδων, δαπάναις τῆς ἐφημερίδος. Ἐξ ἄλλου, πρέπει, νὰ τονισθοῦν καὶ τὰ ἑξῆς: Ἀμφότεραι αἱ Ἡμερήσιαι ἐφημερίδες Νέας Ὑόρκης προέβησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν σειρᾶς διδακτικῶν βιβλίων ὑπὲρ τῶν παιδιῶν μας. Ἐπίσης, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ἐξέδωκαν Λεξικά. Μεθόδους. Διαλόγους. Τὸ Λεξικὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος συνταχθὲν ἀπὸ διάσημον Ἀμερικανὸν φιλέλληνα κυκλοφορεῖ εἰ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 31)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ἡ Ὁμογένεια, λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως ἡ «Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου» ἀφιερωθῇ πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, καὶ πρωτίστως τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος», ἐκδηλώνει ποικιλοτρόπως τὴν ἐκτίμησίν της.

Οἱ Κληρικοί, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ὀργανώσεων, καὶ πλεῖστοι ὁμογενεῖς ἐπιδεικύουν ὅλως χαρακτηριστικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν «Ἑβδομάδα» αὐτήν.

Μετ' ἐνδιφέροντος ἐξαιρετικοῦ καὶ ἱκανοποιήσεως βαθυτάτης ἐκφράζονται ἐπίσης ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργ. Μελᾶς καὶ ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη Πρεσβευτὴς κ. χ. Παλαμᾶς. Ἀμφότεροι χαρακτηρίζουν τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, καὶ ἰδίως τὴν «Ἀτλαντίδα» καὶ τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα», ὡς παράγοντας ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν διαιώνισιν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὡραίων χαρακτηριστικῶν τῆς ὁμογενείας.

Ἐπίσης, Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς πλέον ἀντιπροσωπευτικοὺς παράγοντας τῆς Ὁμογενείας, συνελθοῦσα εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν, ἐξῆρε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς ἑρμηνεύουσαν κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰ αἰσθήματα τῆς Ὁμογενείας ἔναντι τῶν δύο μεγάλων Ἐφημερίδων καὶ τῶν Διευθυντῶν αὐτῶν, καὶ δι' εἰδικῆς ἀνακοινώσεως καλεῖ τὴν Ὁμογένειαν νὰ τιμήσῃ τὴν συγκέντρωσιν εἰς τὸ Columbia University.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καταγίνεται πυρετωδῶς μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν Κατηχητικῶν βοηθημάτων ὅλων τῶν κύκλων τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Ἱκανὰ νέα κατηχητικὰ βοηθήματα ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος· νέα ἄλλα εὑρίσκονται ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἢ εἰς τὰς χεῖρας τῶν εἰδικῶν, οἱ ὁποῖοι τὰ συντάσσουν· ἐλπίζεται δὲ ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἀρξαμένου ἤδη νέου ἔτους νὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ ἡ σειρὰ ὅλων τῶν Κατηχητικῶν βοηθημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρόκειται, ὅπως ὁ κάθε καλῆς θελήσεως συζητητὴς ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ, περὶ ἐργασίας, ποὺ ἀπαιτεῖ εἰδικότητα καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς κάθε βεβιασμένη σπουδὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ οὐχὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ὑπάρχουν εὐτυχῶς πολλοὶ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν ὄχι μόνον τὰ ἤδη ἐκδοθέντα βοηθήματα, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ κυκλοφορῆσαν πρόγραμμα Κατηχητικῆς Διδασκαλίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, μὲ τὸ ὁποῖον συμπληρώνουν τὰ κενά, ἤτοι τὰ μὴ ἐκδοθέντα εἰσέτι κατηχητικὰ βοηθήματα. Τοιουτοτρόπως ὅλη ἡ Κατηχητικὴ διδασκαλία γίνεται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ Ἐκκλησίας. Τί ὅμως νὰ εἴπῃ κανεὶς διὰ τοὺς ἱερεῖς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ἐπιδεικτικώτατα μάλιστα, χρησιμοποιοῦν προτεσταντικὰ βοηθήματα, μὲ τὴν ἀστήρικτον καὶ οὐδόλως σοβαρὰν δικαιολογίαν ὅτι δὲν ἐξετυπώθησαν ἀκόμη κατηχητικὰ βοηθήματα δι' ὅλας τὰς ἡλικίας; Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ αὐτοὶ νὰ μιμηθοῦν τοὺς συναδέλφους των, ἂν βεβαίως πιστεύουν ὅτι ἡ Κατηχητικὴ διδασκαλία πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὴν Ὀρθόδοξον γραμμὴν καὶ διδασκαλίαν, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐλλείποντα βοηθήματα ἀναπληροῦν διὰ τῶν ὑποδείξεων τοῦ Ἀναλυτικοῦ Κατηχητικοῦ Προγράμματος;

Ο ΑΓΙΟ ΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Νέας Ὑόρκης "Times" (15 Δεκεμβρίου), ἐσχολίασεν καὶ ἐδημοσίευσεν φωτογραφίας τῶν ἁγιογραφιῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Flushing, N. Y., τὰς ὁποίας ἐξετέλεσεν ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς Ἁγιογράφος κ. Δημήτριος Δούκας. Πρόκειται περὶ εἰκονογραφήσεως κατὰ τὰ βυζαντινὰ πρότυπα καὶ τὴν Βυζαντινὴν τεχνικήν. Πρόκειται ἀκόμα περὶ ἐργασίας μὲ πνοὴν καὶ ἀξιώσεις. Τοῦτο δικαιολογεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐφημερίδος, ἥτις προσέφερεν ἀρκετὸν μέρος ἀπὸ τὸν πολύτιμον χῶρον της διὰ νὰ γράψῃ διὰ τὴν εἰκονογράφησιν αὐτήν. Διότι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιζητοῦν καὶ ἐκτιμοῦν ἰδιαιτέρως σήμερον τὴν Βυζαντινὴν τέχνην. Διότι ἡ Βυζαντινὴ τέχνη ἐγκλείει μέσα της ἕνα ἰδιότυπο θρησκευτικὸ συμβολισμό, ποὺ ἐξυψώνει καὶ ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ Χριστιανοῦ εἰς τὸν κόσμον τοῦ «ἀνεσπέρου φωτός». Συγχαίρομεν τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος τοῦ Flushing καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ὀρθὴν των ἀπόφασιν νὰ εἰκονογραφήσουν τὸν Ἱερόν των Ναὸν κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Παράδοσιν τῆς τέχνης. Συγχαίρομεν δὲ καὶ τὸν Κον Δούκαν καὶ τὸν χαιρετίζομεν ὡς τὸν βλαστὸν τῆς Νέας μας γενεᾶς, ὅστις ἐπιτυχῶς ἐκαλλιέργησεν ἕναν τόσον εἰδικευμένον ἀλλὰ καὶ τόσον ὑψηλὸν καὶ εὐγενῆ τομέα θρησκευτικῆς τέχνης.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

(ΜΕΤΑΝΟΙΑ — ΙΕΡΩΣΥΝΗ — ΓΑΜΟΣ — ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ)
(Τελευταῖον)

Ὑπὸ Ἰωάννου Καρμίρη
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Διὰ τῆς Μετανοίας παρέχεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἄφεσις πασῶν τῶν μετὰ τὸ βάπτισμα ἁμαρτιῶν εἰς τοὺς εἰλικρινῶς μετανοοῦντας καὶ ἐξομολογουμένους αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἱερέως, ἐφ' ᾧ καὶ χαρακτηρίζεται ἡ μετάνοια οἱονεὶ ὡς δεύτερον βάπτισμα. Κατὰ τὸν Μ. Ἀθανάσιον, «ἡ ἀξιόλογος μετάνοια πάντα λύει τὰ ἁμαρτήματα». Ὁ παρέχων τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι αὐτὸς ὁ Θεός, ἐνῷ ὁ τελῶν τὸ μυστήριον κληρικὸς εἶναι ἁπλῶς τὸ ὄργανον τὸ ἐξαγγέλλον τὴν ἄφεσιν. Πάντως εἶναι «ἀναγκαῖον τοῖς πεπιστευμένοις τὴν οἰκονομίαν τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ ἐξομολογεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα». Ἡ μετ' ἀληθῆ καὶ εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν παρεχομένη συγχώρησις καὶ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι πλήρης καὶ τελεία, οὐδεμιᾶς συμπληρώσεως χρήζουσα, τὰ δὲ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους ἐπιτίμια εἶναι ἁπλῶς φάρμακα ἰαματικὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτευχθείσης ἠθικῆς ἀναρρώσεως καὶ ἰάσεως καὶ πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν παθῶν, εἶναι μέσα θεραπευτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ καὶ διορθωτικὰ πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐδραίωσιν τῶν μετανοούντων ἁμαρτωλῶν ἐν τῇ ἀρετῇ, ὡς καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ἄνευ ποινικοῦ καὶ ἱκανοποιητικοῦ χαρακτῆρος. Ὅθεν τὰς ἀντιθέτους λατινικὰς διδασκαλίας περὶ ἐπιτιμίων, διακρίσεως τῶν ποινῶν εἰς αἰωνίους καὶ προσκαίρους, ἀφέσεων, θησαυροῦ τῶν ἀξιομισθιῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων καὶ καθαρτηρίου πυρὸς ἀπορρίπτει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Διότι, ἐφ' ὅσον, ὡς εἴπομεν, ἐν τῇ ἐξομολογήσει παρέχεται τοῖς εἰλικρινῶς καὶ τελείως μετανοοῦσι πλήρης καὶ τελεία ἄφεσις, εἶναι προφανὲς ὅτι τὰ ἐπαγόμενα ἐπιτίμια, τὰ ἄλλως τε μὴ ἀποτελοῦντα οὐσιαστικὸν ἢ συμπληρωματικὸν μέρος τοῦ μυστηρίου, ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα ἁπλῶν θεραπευτικῶν φαρμάκων ἀναλόγως τῆς νόσου, ἐπιβάλλόμενα οὐχὶ πάντοτε καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐξομολογουμένους, ἀλλ' εἰς ὅσους ἤθελε κρίνει ὁ πνευματικὸς πατήρ, καὶ γενικῶς πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ἀλληλοεξαρτώμεναι λατινικαὶ καινοδοξίαι δὲν δύνανται νὰ εὕρωσι θέσιν ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ δογματικῷ συστήματι.

Διὰ τῆς Ἱερωσύνης καθιεροῦνται οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ τοιαύτη διὰ τῆς χειροτονίας κατάστασις τῶν τριῶν τῆς ἱεραρχίας βαθμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἤτοι τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ διακόνου, μαρτυρουμένη περιφανῶς ἔν τε τῇ Καινῇ Διαθήκῃ καὶ τῇ Ἱερᾷ, Παραδόσει, συνεχίζεται κανονικῶς καὶ ἀκαταπαύστως ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἡ Ἱεραρχία τῆς ὁποίας ἀνάγει οὕτω τὴν ἀρχὴν αὐτῆς δι' ἀδιακόπου διαδοχῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀποστόλους. Τὸ μυστήριον τῆς ἱερωσύνης ἐνέχει μεγάλην σημασίαν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἱεραρχικὴ καὶ κατεχούσῃ ἀδιάκοπον τὴν ἀποστολικὴν διαδοχήν, εὐλόγως δὲ οὐδεὶς δικαιοῦται ἐν αὐτῇ νὰ τελῇ ἱερατικὰ καὶ ποιμαντικὰ καθήκοντα ἄνευ τῆς ἱερωσύνης. Διὰ τοῦτο αὕτη, καίτοι κατ' ἀρχὴν δὲν ἀναγνωρίζει τὰ ἐκτὸς αὐτῆς τελούμενα μυστήρια καὶ ἄρα καὶ τὴν ἱερωσύνην τῶν ἑτεροδόξων κληρικῶν, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται κατ' οἰκονομίαν ν' ἀναγνωρίζῃ τὴν χειροτονίαν προσερχομένου αὐτῇ κληρικοῦ ἀπὸ ἑτεροδόξου Ἐκκλησίας, κεκτημένης ὅμως τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ γενικῶς ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν καὶ ἀναγνωριζούσης τὴν ἱερωσύνην ὡς μυστήριον καὶ τελούσης αὐτὸ κανοκῶς. Ὁμοίως, τῆς ἱερωσύνης οὔσης μυστηρίου μὴ ἐπαναλαμβανομένου, δὲν ἀναχειροτονοῦνται οὔτε οἱ ἀποσκιρτήσαντες εἰς αἵρεσιν ἢ σχίσμα ὀρθόδοξοι κληρικοὶ καὶ εἶτα ἐν μετανοίᾳ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, οὔτε οἱ καθαιρεθέντες κανονικῶς ἐν αὐτῇ καὶ εἶτα ἀπαλλαγέντες τῆς καθαιρέσεως μετὰ νέαν συνοδικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν.

Διὰ τοῦ Γάμου ἁγιάζεται ἡ ἐλευθέρα ἕνωσις τῶν συζύγων διὰ τῆς μεταδόσεως αὐτοῖς τῆς θείας χάριτος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Πρὸς τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τούτου ἀπαραίτητα εἶναι τοῦτο μὲν ἡ ἀμοιβαία καὶ ἑκουσία συγκατάθεσις τῶν συζευγνυμένων, οἵτινες ὀφείλουσιν ἀμφότεροι νὰ εἶναι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, τοῦτο δὲ ἡ εὐλογία τοῦ ἐπισκόπου ἢ πρεσβυτέρου πρὸς μετάδοσιν τῆς θείας χάριτος. Ὁ γάμος εἶναι ἀδιάλυτος, δύναται ὅμως νὰ χορηγῆται διαζύγιον μόνον διὰ λόγους πορνείας ἢ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων, ὡς καὶ δι' ἄλλους τινὰς δευτερεύοντας λόγους, μεταγενεστέρως προστεθέντας. Μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν δύναται, κατὰ συγκατάβασιν, νὰ ἐπιτραπῇ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γάμος, οὐδέποτε δὲ τέταρτος. Ἀπαγορεύεται ὅμως γάμος μεταξὺ προσώπων συνδεομένων διὰ συγγενείας ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας ἢ πνευματικῆς τοιαύτης μέχρι ὡρισμένου βαθμοῦ. Μικτοὶ γάμοι μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων εἶναι ἀνεκτοί, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως τελῶνται ὀρθοδόξως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τέκνα ἀνατρέφωνται ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει.

Τέλος διὰ τοῦ Εὐχελαίου ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν χάριν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Τὸ μυστήριον τοῦτο τελεῖται ὑφ' ἑνὸς ἕως ἑπτὰ ἱερέων διὰ σταυροειδοῦς ἐπαλοιφῆς διαφόρων μελῶν τοῦ σώματος δι' ἡγιασμένου ἐλαίου ἐπὶ ἐλαφρῶς ἢ βαρέως ἀσθενούντων καὶ ἀποσκοπεῖ κυρίως μὲν τὴν ἴασιν τῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν, δευτερευόντως δὲ καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ δὴ τῶν μετὰ τῆς ἀσθενείας συνδεομένων ἢ τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐξομολογηθῶσι λόγῳ τῆς ἀσθενείας. Ἐκ τῶν εἰρημένων δῆλον, ὅτι τὸ εὐχέλαιον δύναται νὰ παρέχηται ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ πρὸς πάντας τοὺς βεβαπτισμένους, μεγάλους καὶ μικροὺς, ἀσθενεῖς καὶ ὑγιεῖς, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνηται εἰς περιπτώσεις ἀνάγκης. Ὥστε, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ῥωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἀπὸ τοῦ Λομβαρδοῦ τὸ μυστήριον τοῦτο ὀνομάζεται καὶ μετεβλήθη

HOW TO KEEP UP YOUR GREEK [1]

BY THE REV. FRANCIS C. LIGHTBOURN
Literary Editor of The Living Church

You may never become curate of Kew, and you would have to be just a little optimistic to try to teach Greek to a cat, but you can teach it to yourself —or at least you can keep up your knowledge of it, *if* you really want to and *if* you follow a few simple suggestions.

The reasons why the clergy should keep up their Greek—and what is said in this article applies also to interested lay persons—may be classified as spiritual, intellectual, and emotional. It has been said that anyone who can read the New Testament in Greek needs no further material for meditation; and, while this statement is perhaps subject to some qualification, by and large it holds true. There are fine shades of meaning in the Greek of the New Testament that can be appreciated only by one who can read it in that language. The person at home in the New Testament in the original can feed upon those to his spiritual profit.

Because no translation can ever quite reproduce the original, the man or women who can read the New Testament in Greek is better able to follow scholarly works that treat of New Testament exegesis and theology. He can go back to text itself and see for himself exactly how the New Testament writers say it.

Finally, it is amazing how much zest this brings to sush studies and the spirit in which one enters upon them. You can read all about the engine of a great ocean liner; you can study the most intricate diagrams and carefully drawn pictures; you might even watch the working of the latest turbine on televison; but what is all of this to the experience of being on the liner and actually going down into the engine room to see the thing at work?

Reading the New Testament and other related literature in the Greek is, to the student of Christian origins, something like that. You can see the thing at work. Besides, if you are just out of college or seminary, you probably spent 500 precious hours on the study of Greek — assuming you took Greek in college. Why should you forget this, especially now that you can read what you like and proceed at your own pace?

Probably an "A" student in Greek, just out of college or seminary, could read a chapter of the Greek New Testament in about 15 minutes. Some chapters would, of course, be read in less time than others, depending upon length and degree of difficulty. But supposing one reads a chapter of the New Testament a day, how long will it be before the New Testament is covered? It's a matter of simple arithmetic. There are, in the New Testament, 260 chapters. Therefore, if you read one a day, you will cover the entire New Testament in 260 days, which is between eight and nine months — just about the length of a school year.

The easiest books of the New Testament to read in Greek are the Gospel and Epistles of St. John and Revelation. Fairly easy, also, are the Synoptic Gospels and the earlier chapters of Acts. The later chapters of Acts are somewhat more difficult; but Acts, by reason of its length and its richness and diversity of material, is a wonderful vocabulary builder. St. Paul's Epistles are, on the whole, somewhat more difficult than the Gospels, although there are sections of relative ease. Most difficult of all the New Testament writings are probably Hebrews, I and II Peter, James, and Jude.

In reading Greek — and this, with most of the suggestions of this article, applies to other languages as well — it pays to write down for permanent filing the meanings of words that one has to look up in a lexicon. Personally, I find three-by-five cards (such as can be bought in any Five and Dime store) most useful for this purpose. If, for example, I am reading the Epistle to the Hebrews, I write at the top of one of these cards, "GREEK VOCABULARY: EPISTLE TO THE HEBREWS." Then, under the headings, "Chapter 1," "Chapter 2," etc., I write down all the words I have to look up, in the respective chapters,

1 Reprinted by kind permission of the Living Church (October, 1957) —Reprints available from: "Living Church", 407 East Michigan St. Milwaukee 2, Wisconsin.

εἰς EXTREMA UNCTIO, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ 'Ιακ. 5,14, ἐν τῇ 'Ορθοδόξῳ 'Εκκλησίᾳ «καλεῖται τοῦτο εὐχέλαιον, οὐκ ἐσχάτη χρῖσις· οὐ γὰρ μένομεν τὰ λοίσθια τοῦ κάμνοντος καὶ τότ' εἰς ταύτην ἐρχόμεθα, ἀλλ' ἔτι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἔχοντες ὑπὲρ τῆς ὑγείας ἐκείνου, χρώμεθα τούτῳ μυστηρίῳ, δεόμενοι τοῦ Θεοῦ ἰατρεῦσαι τοῦτον καὶ τῆς νόσου διὰ τάχους ἀπαλλάξαι. "Ωστε οὐχ ἅπαξ τοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἔθεστι χρῆσθαι τούτῳ, καθὰ καὶ τοῖς ἰαματικοῖς φαρμάκοις τοσαυτάκις χρώμεθα, ὁσάκις νοσήσωμεν».

with at least one of their meanings.

In thus making a permanent record of Greek words, I always write (for a noun) the nominative, then the genitive ending (which shows the declension it belongs to), then the form of the article it takes (masculine, feminine, or neuter), for this shows the gender of the noun (often an important matter in translating). and finally one or more of the meanings of the word. For a verb, I generally write the present indicative. If it is one of the contract verbs, I put down the uncontracted form of the present indicative, as this shows whether it belongs to the -αω, -εω or -οω types. (This is as vital a matter as knowing the type of your blood — if you want to translate accurately.) For adjectives I write the masculine, feminine, and neuter forms (or the masculine- feminine and neuter forms if the adjective has the same form for the masculine and feminine). This information can be found in any lexicon.

When I finish a book of the New Testament or other similar literature, I thus have at my disposal a full set of all the words I have had to look up in the lexicon, with their meanings, etc. This saves a lot of labor if I ever want to read that particular book five or ten years hence.

But, having done all this, one needs to drill on the words. Fortunately, this is something, for which odd moments can be utilized. I pull out my vocabulary cards when I'm riding on the bus, when my wife is getting dinner on the table, when I have an appointment with the dentist and have to wait, when I take time off for an afternoon snack. (In this last connection I find that Greek and doughnuts go well together.) Indeed, these word lists have at times been the bane of my wife's existence, for she has found them everywhere when she has cleaned house; and so will yours, who may indeed throw them out if you do not school her in the proper respect for such intellectual paraphernalia.

There are a number of tricks to the trade in this business of vocabulary improvement. It is easier, for example, to learn several related words together than to learn them separately. Thus, when you look up ἀγανακτέω and find that it means "be indignant,"[2] your eye will probably light upon ἀγανάκτησις which is the corresponding noun, "indignation." My temptation would be to put this down aslo, beside the verb — for learning both seems to reinforce each. On the other hand, it is probably true that in this particular case anyone knowing the verb would immediately recognize the noun also.

Still, this general principle is a help. Thus ἄλαλος, ἄφωνος and κωφὸς are three words all meaning "dumb" (without power of speech); and I think that they stick in my memory a little better because I have made myself think of them together. Of course, St. Luke, St. Paul, and the rest (who, after all, never imagined they were teaching Greek to you and me) cannot be expected to inform us in advance of the synonyms they propose to use; but if, for example, you are reading at Acts 3:15, you will find ἀπεκτείνατε (1st aorist of ἀποκτείνω "kill"); then, if you are not bogged down by St. Stephen's speech, you will stumble, midway in this (7:28), upon ἀνεῖλες (2d aorist of ἀναιρέω, which also may be translated "kill"). I suggest that, when you put this down on your list, you recopy beside it the earlier ἀποκτείνω, and drill on both of them together.

In this way you can study not (words of opposite meaning), but it is well to note any fine shades of distinction that the lexicon may point out.

Another way to study words in relation to one another is to analyze a word into its component parts. Thus εὐωδία, "fragrance," is formed from the adjective, εὐώδης, "fragrant," which in turn is made up of the adverb-prefix εὖ, "well," and ὄζω "smell" (i.e., emit a smell). This kind of "atomic fission" practiced on the words you meet can be a real help to a more powerful vocabulary.

You can invent your own mnemonic devices. Whether they be logical or not is of no consequence as long as they help you to remember the words and their meanings. I noticed that there were at least six verbs in Greek that can be fairly translated "command." They are:

διατάσσω, ἐντέλλομαι, ἐπιτάσσω, κελεύω, παραγγέλλω, προστάσσω.

I did a little shuffling of this alphabetical order and wrote them down, thus:

διατάσσω, ἐπιτάσσω, προστάσσω, κελεύω, ἐντέλλομαι, παραγγέλω.

The initial letters, in this order, spell out DEP, KEP; and I find this a labor-saving device for retaining all six words in my mind. Naturally, this sort of thing can be overdone; but up to a point it is a real help.

Sooner or later, if one practices

[2] Actually the form here given means "I am indignant" (1st person singular of present indicative). This is the form generally cited in lexicons, though in memorizing meanings it is natural to prefix "to," omitted in this article to conserve space.

he Christian virtue of perseverance (for which the Greeks had a word —προσκαρτέρησις), he will cover the New Testament and will want to branch out into other writings more or less contemporary with it. Even for the sake of the New Testament itself he should do his, for it is now recognized that the language of the New Testament is the *koine* (or common, everyday, nonliterary) Greek of the Graeco-Roman world. A vast amount of material representative of this type of Greek has come to light in the last 75 years or so, in the form of letters, bills, receipts, legal documents, etc. For centuries these had lain buried in the sands of Egypt until discovered in recent times.

The unearthing of this material has thrown new, if not revolutionary, light upon the language of the New Testament, which cannot properly be understood apart from it. For example, ἐπιούσιος (the word rendered "daily" in "Give us this day our daily bread" — see St. Matthew 6:11 and St. Luke 11:3) was for centuries unknown outside of its two occurrences in the New Testament. It has always been the bane of translators. St. Jerome, aiming to be right at least once, rendered it *quotidianus*, "daily," in St. Luke and *supersubstantialis*, "supernatural," in St. Matthew. Came the discovery of the papyri, and the word turned up in "an ancient housekeeping book," meaning "sundries." So, in this case, our common translation "daily" is probably as good as any.

But not always. ἀπέχω, a compound of ἔχω, "have," is, in St. Matthew 6:2,5,16, somewhat feebly translated by the King James Version, "have": "Verily I say unto you, They have their reward." But the word turns up in the papyri as a business term for receipted bills: "received payment in full." This gives greater force to our Lord's words, which may be paraphrased thus: "I tell you, they have all the reward they are going to get." Or perhaps, "They have their receipt."

The person wishing to keep up his Greek should, therefore, spend some time on the papyri, for he will then be able to read the Greek of the New Testament in the light of this vast and varied literature of the same period. About 1935, Edgar J. Goodspeed, who translated the New Testament and the Apocrypha into modern English, put out, with E. C. Colwell, a papyrus reader, with selections from the papyri, notes, and vocabulary.[3] Unfortunately, this is out of print; but, if you can get a copy at second hand, it will start you on a collection of literature closely related to life — the life of the early Christians and their contemporaries.

Failing Goodspeed, you might get the two volumes of the papyri in the Loeb Classical Library.[4] This is a parallel Greek and English edition, and mention of it introduces the general subject of parallel editions. Although I have never been in favor of interlinear translations (either the published kind, or the self-made ones formed by the student's writing in the meaning of difficult words above them as they appear in the text), I think that there is a real place for parallel editions (i.e., Greek and English on facing pages). For it is possible, with a bookmark or piece of cardboard or paper, to cover up the english translation and take a whack at the Greek. After an honest effort, one can then check himself and see how near right he is.

If he isn't up to this much, he can, after a mere glance at the Greek, give up, say "I'll bite — what is the answer?" and turn to the English. He can then see if this helps a little with the Greek. At least he should be able to see how the Greek shapes itself in the light of the translation.

There is a parallel edition of the Apostolic Fathers in the Loeb Classical Library, in two volumes, the translation being by the late Kirsopp Lake, prominent New Testament scholar.[5] Anyone who can handle New Testament Greek will find these fairly easy going. Start, if you wish, with II Clement, which is mere child's play. Hermas, the longest, is naive and repetitious, but its very repetitiousness makes it a good vocabulary builder. I Clement is not too difficult once you get used to it; but don't let that involved sentence right after the salutation (i.e., 1:1) give you cold feet.

---

3 **Greek Papyrus Reader**, with vocabulary. By E. J. Goodspeed and E. C. Colwell. University of Chicago Press, 1935. Pp. 108. $1.50. Out of print.

See also **Hellenistic Greek Texts**, edited by Allen Wikgren. University of Chicago Press, 1947. Pp. 275. $4.50 This includes selected papyri, as well as passages from the Apocrypha, Apostolic Fathers, Philo, Josephus, etc., with an excellent vocabulary and notes. This gives within the covers of one relatively inexpensive volume, a fair cross-section of the rest of the literature discussed in this article.

4 **Select Papyri** (Non-literary). Loeb Classical Library. Harvard University Press. Two Volumes. Vol. I: pp. xx, 452. $3. Vol. II: pp. xxxvii, 608. $3.

5 **The Apostolic Fathers.** Loeb Classical Library. With an English Translation by Kirsopp Lake. Harvard University Press. Two Volumes. Vol. I: pp. viii,409. $3. Vol. II: pp. v, 395. $3.

In reading such writings in the original one is always meeting old friends in new dress, or rather, perhaps, in their original costume. For example, one may have all manner of trouble with the Martyrdom of Polycarp (though actually it is fairly easy going), but his heart will light up when these words begin to unravel:

ὀγδοήκοντα καὶ ἓξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἠδίκησεν καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν Βασιλέα μου τὸν σώσαντά με;

For this is that famous reply of the aged bishop to his tormenters when they tried to get him to recant: "For eighty and six years I have been His (i.e., Christ's) servant, and He has done me no wrong, and how can I blaspheme my King who saved me?" (9:3).

Then there are the Greek liturgies. A handy parallel edition of the Liturgy of St. John Chrysostom — also useful for attending Greek Orthodox services in America — is one put out by the Greek Archdiocese of North and South America.[6] One might begin by reading this and then, if he can obtain at second-hand or borrow from a library John Mason Neale's edition of the Greek liturgies,[7] he might try reading the first one (making out his own vocabulary, for this is not a parallel edition), then going on to the next. Many of the words will reappear and probably fewer and fewer will have to be looked up.

YOU WILL NEED:

1. **A Greek Testament** (Nestle's text is best,[1] Goodspeed's parallel Greek and English is convenient,[2] but almost any will do to start with)
2. **A Greek Lexicon** (Arndt-Gingrich is newest and covers not only New Testament but other early Christian literature[3]; Abbott-Smith is handy in size but limited to New Testament[4])
3. **A Greek Grammar** (e.g., Davis' "Beginner's"[5])
4. **Desire** (**Ἐπιθυμία**) and **perseverance** (**Προσκαρτέρησις**)

1 Available in various styles and sizes from American Bible Society, 450 Park Ave., New York 22, N. Y. Least expensive is $1.25 postpaid in USA.

2 *The Student's New Testament.* The Greek Text and the American Translation. By Edgar J. Goodspeed. University of Chicago Press. $7.50. [Greek text is Westcott and Hort's, translation is Goodspeed's; English and Greek on facing pages.]

3 *A Greek-English Lexicon of the New Testament* and Other Early Christian Literature. A translation and adaptation of Walter Bauer's *Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der ubrigen urchristlichen Literatur.* Fourth Revised and Augmented Edition, 1952. By William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich. University of Chicago Press, 1957. Pp. xxxvi, 909. $14.

4 *A Manual Greek Lexicon of the New Testament.* By G. Abbott-Smith. Scribners, reprinted 1954. $7.50.

5 *Beginner's Grammar of the Greek New Testament.* By William Hersey Davis. Harpers. $3. For more advanced work and for reference: *A New Short Grammar of the Greek Testament,* by A. T. Robertson and W. Hersey Davis. Harpers, $8.

Having done this, when you next read a work on liturgics and find these ancient sources quoted, you can say to yourself with not a little justifiable pride: "Aha, I have read this in the original"; and perhaps you will find yourself turning again to the original.

If your interest is in canon law you can find material aplenty for the practice of Greek, a spoonful a day, in the canons of the various Councils, for some of these are only a couple of lines long.[8]

But don't forget the Septuagint (LXX) Version of the Old Testament. This was the Bible used, mostly, by the New Testament writers, who quote from it frequently. A parallel Greek and English edition, without the Apocrypha,[9] is available, but unfortunately the print of the English is rather small. An up-to-date critical edition with clear, large type is the two-volume one of Rahlfs.[10] At a page a day the Septuagint could be read through in this edition in a little less than six years. There is no parallel English translation but *The Septuagint Bible,*[11] despite the extravagant and unwarranted claims its publishers make for the Septuagint itself, will serve as

---

6 Ἡ Θεία Λειτουργία—The Divine Liturgy. Greek Archdiocese, 10, E. 79th St., New York 21, N. Y. Pp. 56. Paper, $1.

7 **The Liturgies of S. Mark, S. James, S. Clement, S. Chrysostom, S. Basil . . . and the Formula of the Apostolic Constitutions.** Edited by J. M. Neale, D.D. Second Edition . . . 1868.

8 A parallel Greek and English edition of these is **Index Canonum, The Greek Text, An English Translation, and a complete Digest of the Entire Code of Canon Law of the Undivided Primitive Church.** Second Edition, Revised and Enlarged; . . . By John Fulton. Prefactory notice by Philip Schaff. 1883. Out of print. Contains some 200 pages of ancient canons, with parallel Greek and English texts.

9 **The Septuagint Version of the Old Testament with an English Translation and with Various Readings and Critical Notes.** Harpers. Pp. 1130 and appendix. $9. This is the edition originally put out by Samuel Bagster & Sons of London

10 **Septuaginta id est vetus testamentum Graece iuxta LXX interpretes edidit Alfred Rahlfs.** Available from Stechert-Hafner, Inc., 3 E. 10th St., New York 3, N. Y. $

11 Falcon's Wing Press, Indian Hills, Colo., 1954. $6.50. This is a new edition of the translation of the Septuagint made by Charles Thomson (b. 1729, d. 1824). Unfortunately it lacks the Apocrypha but E. J. Goodspeed's scholarly **The Apocrypha: An American Translation.** (University of Chicago Press $5) would be best to use for this in any case. And the Revised Standard Version Apocrypha has just been made available.

DIONYSIOS SOLOMOS: THE NATIONAL POET OF MODERN GREECE

BY JOHN E. REXINE

Ἔστησ' ὁ Ἔρωτας χορὸ μὲ τὸν ξανθὸν Ἀπρίλη,
κι ἡ φύσις ηὖρε τὴν καλὴ καὶ τὴ γλυκιά της ὥρα,
καὶ μὲς τὴ σκιὰ ποὺ φούντωσε καὶ κλεῖ δροσιὲς καὶ μόσχους,
ἀνάκουστος κιλαηδισμὸς καὶ λιποθυμισμένος.
Νερὰ καθάρια καὶ γλυκά, νερὰ χαριτωμένα
χύνονται μὲς στὴν ἄβυσσο τὴ μοσχοβολισμένη
καὶ παίρνουνε τὸ μόσχο της, κι ἀφήνουν τὴ δροσιά τους,
κι οὖλα στὸν ἥλιο δείχνοντας τὰ πλούτια τῆς πηγῆς τους,
τρέχουν ἐδῶ, τρέχουν ἐκεῖ, καὶ κάνουν σὰν ἀηδόνια.
Ἐξαναβρύζει κι' ἡ ζωὴ σ' γῆ, σ' οὐρανό, σὲ κῦμα·
ἀλλὰ στῆς λίμνης τὸ νερό, π' ἀκίνητό ναι κι ἄσπρο.
ἀκίνητ' ὅπου κι ἂν ἰδῆς, καὶ κάτασπρ' ὡς τὸν πάτο,
μὲ μικρὸν ἴσκιον ἄγνωρον ἔπαιξ' ἡ πεταλούδα
ποὺ 'χ' εὐωδίσει τς ὕπνους της μέσα στὸν ἄγριο κρίνο.
Ἀλαφροΐσκιωτε καλέ, γιὰ πὲς ἀπόψε τί 'δες;
Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια!
Χωρὶς ποσῶς γῆς, οὐρανὸς καὶ θάλασσα νὰ πνένε,
οὐδ' ὅσο κάν' ἡ μέλισσα κοντὰ στὸ λουλουδάκι,
γύρου σέ κάτι ἀτάραχο π' ἀσπρίζει μὲς στὴ λίμνη,
μονάχο ἀνακατώθηκε τὸ στρογγυλὸ φεγγάρι,
κι ὅμορφη βγαίνει κορασιὰ ντυμένη μὲ τὸ φῶς του.

Translation:

Love dances hand in hand with golden April,
And Nature lives her sweetest loveliest hour;
Forth from the dewy shade she spreads, there pours
A melody to make the soul grow faint—
'Tis water, running water, fresh and cool,
That tinkles down its tiny cataract
And borrows scent of flowers, and leaves its dew
In runnels from its richness, here and there
Glancing like swallows, flashing in the sun.
Life bubbles up in earth and sea and sky;
Only the lake is motionless and white,
Still wheresoe'er you look, white as its sand;
Whereon, emerged from the wild lily—flower,
The bright blue butterfly, with nod and beck
Courts the strange fluttering shadow that it casts.
'Fey creature, light of shadow, what saw'st thou?'
'A night of miracles, a night of magic,
Not a breath stirring in earth or sea or sky,

---

crutch for checking one's own translation and at least has the merit of being printed in unusually large and clear type.

There is no dearth of material in Biblical and ecclesiastical Greek (to say nothing of the classical authors) for a lifetime of reading. Given a reasonably good working knowledge of the language at graduation from college or seminary, all that is required for keeping this up is the setting aside of a few moments each day — something surely within the power of anybody who really wants to do it. But what a sense of accomplishment this will bring, as one's ability to translate increases with the years, and he finds himself sailing through whole passages with ease and accuracy.

A Seminary Professor Says:

"I have read the Rev. Francis C. Lightbourn's article, 'How to Keep Up Your Greek,' and find it most interesting and practical in its suggestions. I hope that many will read and heed the sound advice contained therin. Certainly the author's enthusiasm for his subject is infectious, and his article ought to do much good."

Bruce M. Metzger
Professor of New Testament
Princeton Theological Seminary
Princeton, N. J.

A Well-Known Parish Priest says:

"I commend to the clergy the article by the Rev. Francis C. Lightbourn, 'How To Keep Up Your Greek.' I cannot urge too strongly the importance of Greek as a preparation for the ministry. Too many candidates for Holy Orders are dispensed from Greek on the theory that there are plenty of good translations of the New Testament. Yet no translation can be entirely adequate in understanding basic matters.

"Younger clergy should so organize their work that they have time for Greek as part of their disciplined study each day.

"If they do this in their younger days they will be able later, when they become rectors of large parishes, at least to read in Greek those passages on which their sermons or addresses are to be based. This latter practice I have found most helpful to myself and to my people."

Don Frank Fenn
Rector,
Church of St. Michael & All Angels
Baltimore, Md.

Not even so much as the bee wakes to fan
The flower's light petal with his tiny wing.
And then about a still thing in the mere
The moon's reflected orb began to quake
And clad in her soft light came forth a maiden.'

The passage quoted above, first in the original modern Greek and then in an English translation is a passage commonly referred to in modern Greek literary circles as "The Temptation" ('Ο Πειρασμός) from what is generally considered to be Dionysios Solomos' poetic masterpiece, "The Free Besieged" (Οἱ Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι). It has often been described by some literary critics as the finest literary gem in modern Greek literature.

It is particularly appropriate that an article should be devoted to Dionysios Solomos, the chief representative of the Heptanesiake Schole (or School of the Seven Ionian Islands) and one who is often considered the founder of modern Greek literature in its finest sense. The year 1957 marked the 100th anniversary since Solomos' death on the 21st of February 1857 on the island of Corfu.

Solomos became the National Poet of modern Greece, though he himself never stepped foot on the mainland of Greece. His long poem, "The Hymn to Liberty", in 158 stanzas instantly established his literary reputation throughout Greece and, of course, throughout Europe. Composed originally in 1824, "The Hymn to Liberty" has become the National Anthem of Greece.

Solomos was born on the island of Zakynthos (Zante) on the 8th of April 1798. He "was baptized the natural son of the noble lord Count Nicolas Salomon, and was named by his god-father, Antonio Kapnisi, Dionysius." He was fated to develop into "the Dante of Greece" and was later even described by Goethe as "The Byron of the East". Educated at the University of Padua in Italy, where he earned a *Doctor utriusque iuris* degree, he spoke and thought in the Italian language fluently and his love for Italy never left him. His first poetic attempts, though not generally considered important in the history of Italian literature, reflect clearly his early tendencies. Italian was the language of the aristocracy of the Ionian Islands and though his father was an aristocrat, his mother was a Greek woman from the lower classes. It was a Greek orator, diplomat, and historian, Spiridon Tricupi, who was to guide Solomos' footsteps into the pathways of modern Greek literature. It was this same Tricupi who delivered the funeral oration over the body of Lord Byron on the 21st of April 1824 at Missolonghi. It was Tricupi who "discovered" Solomos' poetic talents and who confronted him with the following remarks: "Your poetical talent assures you a distinguished place on the Italian Parnassus. But the highest positions there are occupied already. The Greek Parnassus has not yet found its Dante."

Solomos was uncertain as to his ability to meet the challenge. He claimed that he really did not know Greek, and though there is much to his statement, Tricupi is said to have replied to him, "The language which you imbided with your mother's milk is Greek." Solomos reflected quite a bit and set himself to the difficult but fascinating challenge before him. He had to apply himself; he had to learn Greek, but he had the living demotic Greek tradition at his disposal. It is really miraculous what he managed to do with the demotic (demotike) Greek language. He raised it from a disorganized vehicle of ordinary expression to the highest form of poetic expression. His task was indeed a formidable one. Whether he had read Wordsworth or not is not as important as the fact that Solomos himself believed firmly that the poet should avoid "poetic diction" and write poetry in the natural vernacular of the common man. His first poem in Greek was entitled "Xanthoula" —"The Little Golden-Haired Girl" and reflects Solomos' love for children, a love that was characteristic of his life and poetry in many ways, though he himself remained a persistent bachelor. The Turkish massacre on the island of Chios in 1822 produced many refugees among whom were members of the famous Mavrogordato family. Temporary refuge was sought and obtained on the island of Zakynthos and it was here that Solomos actually saw the lovely little girl of six with the golden hair whose name was Catherine and who was the inspiration for his first poetic attempt in Greek.

The resulting eight four-line stanzas indicate a very simple but remarkably beautiful poem that deals with the simplest of themes. Harmonious, smooth, and musical, tthe poem describes Xanthoula leaving late yesterday, the poet says, for foreign parts. The air fills the very white sails like the dove that spreads her wings. Friends stood by both sadly and joyously as she waved goodbye to them with her handkerchief. The poet tells us that he too stood by to see her wave farewell untill the great distance hid her from view. In a little while he could not perceive whether he still saw the sail or the foam of the sea. And as soon as the sail and the handkerchief were lost to view in the water, Xanthoula's friends wept and so did Solomos the poet. It is no won-

er that all Zakynthos was singing the little poem beeath his window as soon as he'd composed it.

The period in which Solomos writes is the period in hich the Greeks had revolted against their Turkish verlords and sought to regain their long lost indepenence. Solomos' writings reflect pointedly his firm beef in the free spirit of man. In 1824, three years after rchbishop Germanos of Patras had raised the standard f Greek revolt, Solomos wrote "The Hymn to Liberty" 1 158 four line stanzas of alternately rhyming trochaic imeters. Instantly acclaimed as a masterpiece, it was ranslated into French, Italian, and English.

Upon Byron's death, Solomos composed a long hymn ntitled "On the Death of Lord Byron". "The Free Beieged", from which we quoted the "Temptation" passage above is Solomos' greatest work and took him ome twenty years to produce, though it was never finshed. "The Dialogue" is a work of literary criticism hat concerns itself with the problem of the defense of he demotic or natural, spoken language. The famous pigram, "The Destruction of Psara", was written in 824 in commemoration of the total massacre that the urks inflicted on the island population. Other works of olomos include "An Ode to Marco Botsaris" (fragmenary), "Lambros" (fragmentary), "The Cretan", (fragnentary), "The Woman of Zante", "The Girl in Soliude", "Poisoned Girl", "The Dream", a satiric poem, nd "To Francesca Frazer".

In his supreme masterpiece, "The Free Besieged", we an follow closely the main lines of Solomos' poetic delopment. From the patriot poet to the poet of nature o his final culmination as a moralist and a mystic. On he surface, "The Free Besieged" is a poem about the efense and capitulation of Missolonghi in 1826. At first, ne does not suspect anything more than the patriotic oem, a simple eulogy of the patriots who fought and ied at the besieged town. But the story of the poem s elevated from the realm of historical and political oetry to the realm of tragic drama and philosphy. No onger is Missolonghi a particular Greek town with a articular historical position in Greek history, but Misolonghi now becomes universal — the world. The reek heroes are not merely Greek but universal—they epresent the human soul. The theme becomes the *agon* the struggle) between the rational soul in contradisnction to the brute forces of matter, the weakness of he carnal and sense elements. The Besieged are subected to temptation so that they might become free. ll kinds of trials and tribulations occur, even the last nd most powerful temptation of all, the picture of naure and spring (quoted at the beginning) presents itelf in its most enchanting aspect. After all, it was in the Spring month of April that Missolonghi fell. But all these temptations of Turkish and Arabic brutality, of starvation, of the loss of their women and the slow death of their children, of the despair that they experienced, of nature and her beauty,—all these are powerless to dissuade reason from its ultimate triumph. Reason refuses to yield and "The Besieged" become finally and positively free.

The passage with which we began this discussion describes for us a day in April with all its vivid natural beauty and magic as well as the night which supposedly has less magic. But, the poet suggests, at night, he who has the ability to see can see the vision of the maiden in the moonlight. This maiden is the Freedom whom Solomos equates with Greece, the original birthplace of the idea of Freedom.

But the essential point that the poet is trying to make in this exquisitely beautiful picture of nature (and no translation can convey the beauty of the original Greek) is that natural beauty(physical, sensual beauty, if you will) has the power to enslave animate and inanimate objects alike so that they become mere playthings, subject only to the law of preservation and regeneration of life. Such an enchantment can dominate men and its ability to do so seems to be perfectly natural, but to such temptation, the heroes of Missolonghi refuse to succumb.

A close examination of the "Temptation" passage will reveal a kind of logical pattern: (1) the dance of the deities, Love and April in the midst of a blooming Nature; (2) the picture of the birds that sing melodiously in the shade of the verdant trees; (3) the picture of the clear-as-crystal, fragrant streams; (4) the picture of the lake in whose shade plays a single butterfly. This is the overall picture of a day teeming with natural activity. The alternate picture is a simpler one—of the still night from which the maiden clothed in moonlight emerges. A careful analysis of the passage under discussion will show that the poet appeals to all five senses of man in this vivid picture of the "Temptation of Spring". Man, says Solomos, in this magnificent passage, must not yield to mere physical temptations, to mere physical beauty, though man was created to enjoy nature and nature was created for man to enjoy, but man has higher spiritual goals to which he must aspire as did the men at Missolonghi. Physical beauty by itself is of no lasting avail and man's soul must not be tempted by it. Man's soul must be free. Thus Solomos manifests his boundless faith in man's desire to be free, though he believes that the time must come when Reason will triumph and the Divine and the Ideal will emerge triumphant together as they did at Missolonghi.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, New York.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΥΡ

«Τὸ Ἱερὸν πῦρ—Ἡ ἱστορία τῶν πρώτων αἰώνων τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ».

Αὐτὸς εἶναι τίτλος βιβλίου κυκλοφορήσαντος ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ ἔτος 1957. Ἀνήκει εἰς τὸν Ρόμπερτ Πέϊν, συγγραφέα ἑτέρου τόμου, ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὸ 1951 καὶ ἔφερε τὸν τίτλον: «Οἱ Πατέρες τῆς Δύσεως».

Ὁ συγγραφεὺς ἔγραψε καὶ τὸ βιβλίον του τὸ δεύτερον, ὅπως καὶ τὸ πρῶτον. Ἐμελέτησε τοὺς Πατέρας τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τοὺς ἐμελέτησε χωρὶς καμμίαν προκατάληψιν. Καὶ ἐθέλχθη ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ὡραιότητα, ποὺ ἀποπνέει ὁ βίος καὶ τὰ συγγράμματά των. Κατεγοητεύθη ἀπὸ τὴν ἀγνότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἑρμηνεύουν τὸ γνήσιον πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποστολικῶν πατέρων πρῶτον, ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει, ὅπως πράγματι καὶ εἶναι, προδρόμους τῶν μεγάλων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ παρουσίασις ἐνώπιον τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῶν γιγάντων τῆς θαυμασίας μας καὶ ὑπερόχου Ἑλληνικῆς Πατερικῆς φιλολογίας: Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, Ὠριγένης, Μ. Ἀθανάσιος, Βασίλειος ὁ Μ., Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὁ καὶ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἡ κατακλεὶς καὶ τὸ ἐπιστέγασμα τῶν μεγάλων Ἑλλήνων πατερικῶν φυσιογνωμιῶν, ἀποτελοῦν τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα διήρεσε τὸ ὡραιότατόν του ἔργου ὁ ἀληθῶς ἐμπνευσμένος συγγραφεύς.

Εἰς τὴν εἰσαγωγήν του κάμνει ἐκτεταμένον λόγον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς μὲ ἐνθουσιασμὸν αὐθόρμητον, πύρινον καὶ αὐτὸ τοῦτο χειμαρρώδη. Ἀναφέρεται εἰς αὐτήν, ὡσὰν νὰ πρόκειται περὶ ἀμυθήτου θησαυροῦ, ποὺ κατόπιν μακρῶν ἐρευνῶν καὶ ἐκζητήσεων, μόλις τώρα ἀπεκάλυψε. Ὅπως ἀκριβῶς ὁμιλοῦν καὶ γράφουν περὶ αὐτῆς ὅσοι τὴν ἐπλησίασαν, τὴν ἠρεύνησαν καὶ προσεπάθησαν νὰ τὴν ἑρμηνεύσουν μὲ ἀμεροληψίαν καὶ χωρὶς προκαταλήψεις. Ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν αὐτὸν τὸν συγγραφέα πῶς ἐκφράζεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συγγράμματός του.

«Κατὰ τὴν ἐποχήν των οἱ Πατέρες τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐθεωροῦντο ὀλίγον τι κατώτεροι τῶν Ἀποστόλων. Ἠγωνίσθησαν ἀγῶνας μετὰ ὑπερόχου θάρρους, ἔζησαν ζωὴν πλουσίαν εἰς συγκινήσεις, καὶ ἔγραψαν θαυμασίως. Καὶ ἀφοῦ ἐπὶ δύο χιλιάδας περίπου ἔτη οἱ Ἀνατολικοὶ Πατέρες ἐδέσποσαν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ὅπου ἤρχισεν ὁ Χριστιανισμός, εἶναι πολὺ παράξενον τὸ ὅτι τόσον συχνὰ τοὺς λησμονοῦμεν... Ἑλληνικὴ ὑπῆρξεν ἡ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, τῶν πρώτων Λειτουργιῶν, τῶν πρώτων Χριστιανῶν ἱεραποστόλων τῆς Ρώμης καὶ τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν πρώτων ἐπισκόπων τῆς Ρώμης, τῶν πρὸ τοῦ Βίκτωρος, ὅστις ἀπέθανε τὸ 198 μ.χ., ἦσαν Ἑλληνικά. Ἑλληνικὴ ὑπῆρξεν ἡ μητρικὴ γλῶσσα τοῦ Παύλου. Ὅλη ἡ πρώτη του ἐκπαίδευσις ἦτο ἑλληνικὴ ὡς πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὴν γλῶσσαν. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐδέσποζε τοῦ κόσμου, λησμονοῦμεν δὲ ἡμεῖς τὴν ὀφειλήν μας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν κλασσικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλλάδα τῶν μετὰ ταῦτα δύο χιλιετηρίδων... Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν, ὅμως, τοὺς Ἕλληνας Πατέρας, ὀφείλομεν νὰ θέτωμεν κατὰ μέρος τὰς προκαταλήψεις μας. Ὁ Χριστιανισμός των δὲν ἦτο ὅπως ὁ ἰδικός μας. Ἦσαν ἄνθρωποι θερμῆς φαντασίας, φλογερώτεροι τῶν Πατέρων τῆς Δύσεως, ἀνδρειότεροι εἰς τὴν καταγγελίαν τῶν ἀτόπων, ταχύτεροι εἰς ἱερὰν ὀργήν... Δι' αὐτοὺς ὁ Χριστιανισμὸς ἦτο «μύησις εἰς τὴν θείαν φύσιν»· δὲν ἦτο τόσον τρόπος ζωῆς, ὅσον σκληρὰ προσπάθεια πρὸς τελειότητα. Ἐξελάμβανον μὲ τὴν μεγαλειτέραν σοβαρότητα τοὺς λόγους «γίνεσθε τέλειοι, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστι» καὶ φαίνεται ὅτι ἐπίστευον ὅτι ἡ τελειότης εἶναι κατορθωτὴ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Κατὰ Γρηγόριον τὸν Νύσσης, ἀποστολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισον... Θωμᾶς ὁ Ἀκινάτης εἶπε κάποτε ὅτι θὰ ἔδιδε τοὺς Παρισίους διὰ μίαν ὁμιλίαν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, διαρκῶς δὲ παραπέμπει εἰς τοὺς Ἕλληνας Πατέρας. Ὁ Ἰωάννης Δόν, ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, διαρκῶς ἀνέφερε χωρία τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, ὑπολαμβάνων ὅτι τὸ ἀκροατήριόν του ἐξ ἴσου μὲ αὐτὸν ἐγνώριζεν αὐτούς. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ ποίησις ἦτο κεκορεσμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν συγγραμμάτων Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, τὸ ὁποῖον τὸ πραγματικὸν ὄνομα οὐδεὶς γινώσκει. Λόγοι ἀρχικῶς ἀκουσθέντες παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Καππαδοκίας καὶ εἰς πρὸ πολλοῦ ἐξαφανισθέντας Ναοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπηρεάζουν τὴν ζωήν μας, μολονότι σχεδὸν δὲν ἔχομεν γνῶσιν τοῦ γεγονότος τούτου. Ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὅστις ἔγραψε τὴν «Ἔκθεσιν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως» ἐν μοναστηρίῳ ποὺ ὑπέρκειται τῆς κοιλάδος τῶν Κέδρων, περὶ τὸ 700 μ.χ., παρουσιάσθη εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστιανισμὸς τῆς Δύσεως διήρχετο ἀπὸ περίοδον στειρώσεως καὶ δὲν ἤσκει οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Δύσεως, μέχρις ὅτου ὁ Ἀκινάτης τὸν ἀνεκάλυψε μετὰ 550 ἔτη. Τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ. Ὁ Χριστιανισμὸς τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ παραμένει πιστὸς εἰς τὴν πρώτην χριστιανικὴν Παράδοσιν, ἠμπορεῖ καὶ πάλιν νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν Δύσιν. Ἀπό τινος ἀπόψεως εἶναι ἀληθές, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὸν Χριστιανισμόν, ἂν δὲν γνωρίσωμεν τοὺς Πατέρας τῆς Ἀνατολῆς».

Θὰ ἦτο δυνατὸν ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη νὰ ἀπασχολήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου μὲ ἀποσπάσματα ἐκ τῆς Εἰσαγωγῆς τοῦ Ρόμπερτ Πέϊν. Ἀλλὰ τελειώσωμεν μὲ τὸ ἀκόλουθον: «Ὅταν μελετᾷς τοὺς Ἀνατολικοὺς Πατέρας, βλέπεις νωπότητα ποὺ λείπει ἀπὸ τοὺς Δυτικούς, ποὺ δὲν εἶδον

ότὲ τὰς χιόνας τοῦ ὄρους Ἑρμῶν,
ὶ δὲν ἔπιον τὸν πυχτὸν ἐρυθρὸν
νον τῶν πανδοχέων τῆς Συρίας καὶ
ν ἠλίευσαν εἰς τὴν λίμνην τῆς Γα-
λαίας . . . Μολονότι ἀπέθανον, ζοῦν
τὰ τρόπον τόσον θαυμαστόν, ὥστε
χρι σήμερον ζωὴ ἐκπορεύεται ἐξ
ὐτῶν. Ζοῦν καὶ ἀναπνέουν. Ἀποτε-
οῦν μέλος ἰδικόν μας. Δὲν εἶναι δυ-
τὸν νὰ μὴ αἰσθανθῶμεν τὴν δρό-
ν καὶ τὸν ἡρωϊσμόν, ποὺ ἔφερον
ς τὸν κόσμον».

Ἀνεγνώσαμεν μὲ τὴν μεγαλειτέραν
χαρίστησιν καὶ τὴν βαθυτέραν
ανοποίησιν τὸ ἔξοχον τοῦτο ἔρ-
ον, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πολυτιμοτέ-
ν, δικαίαν καὶ πρέπουσαν διαφή-
ισιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου
κκλησίας καὶ σύγκειται ἐκ 398
ελίδων. Πλουσία δέ, ὁμολογοῦμεν,
τῆρξεν ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεώς του
φέλεια καὶ ἀμοιβή. Τοιαῦται ἐκδό-
εις εἴθε νὰ ἐνεφανίζοντο καὶ ἐκυ-
οφόρουν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
αὶ τὴν Ἑλλάδα. Διότι πρόκειται
ερὶ ἔργου, τὸ ὁποῖον, ἐνῷ δὲν ἔχει
ξιώσεις ἐπιστημονικάς, οὔτε δὲ καὶ
γράφη—χάριτι δὲ θείᾳ—ἔχον ὑπ' ὄ-
ει τοιαύτας, παρουσιάζει μ' ὅλα
ῦτα τοὺς Ἕλληνας Πατέρας, ὅπως
ὺς ἔβλεπον, τοὺς ἤκουον καὶ τοὺς
σθάνοντο οἱ σύγχρονοί των Χριστια-
οί. Εἰς ἕνα τόμον κατώρθωσεν ὁ ἐν-
υσιώδης συγγραφεὺς νὰ μᾶς δώσῃ
στὴν εἰκόνα τοῦ βίου καὶ τῆς συγ-
ραφικῆς δράσεως αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ
λήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως μέχρι
οῦ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (1359),
ὺ ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς
κηνῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου
κκλησίας ὄχι μόνον ὡς μέγας δι-
άσκαλος καὶ ἀπολογητής, καὶ μα-
τὴς ἀπτόητος καὶ ἀκατάβλητος,
λλὰ καὶ ὡς γενάρχης τῆς βαθείας
ευματικῆς ἢ ἐσωτερικῆς ζωῆς, τῆς
ηριζομένης ἐπὶ τῆς Θείας προσευ-
ῆς. Τοιαύτη ἐκλαΐκευσις τοῦ βίου
αὶ τῆς δράσεως τῶν πατέρων καὶ
δασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ
Ἑλλάδι γενομένη ὑπὸ Ἕλληνος
ρθοδόξου Θεολόγου, θὰ εὕρισκε
λυπληθὲς ἀναγνωστικὸν κοινόν· ὅ-
ος συμβαίνει μὲ ἔργα παραπλήσια,
ὺ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀριθμοῦν πολλὰς
δόσεις.

Gilbert Murray, The Literature of Ancient Greece. Phoenix Books; Chicago, University of Chicago Press, 1956 Pp. xxxi, 420. $1.75

The very extensive use of Greek authors in translation in humanities and general education courses in colleges and universities throughout this country has made it very desirable that the student have some kind of guide to the literature of ancient Greece. Various handbooks of Greek literature are available, but not much in paperback editions for the humanities or general student who is not necessarily interested in building up a library of classical reference material. The University of Chicago Press has sought to fill part of this need through its *Phoenix Books* series by re-issuing certain important works in paperback form. Gilbert Murray's *Literature of Ancient Greece* is one of these works. Originally written in 1897 and in almost continuous use for fifty years, the book as now appearing in the Phoenix edition enables a wider distribution of a readable and even at times interesting history of Greek literature.

Mr. Murray has written a new preface (April 1956, pp. iii-xxiv) for the Phoenix edition, with an attempt to survey some of the discoveries in classical scholarship during the past fifty years. It is most unfortunate that he did not rewrite the whole book. For example, the chapter on Homer should have been completely rewritten with a view toward recent discoveries in the Homeric field, to-include, for example, the research of Milman Parry and others. The preface to the original edition is retained, and the present book is essentially the same as the 1897 edition (even to the extent of including some of the original typographical errors). Nevertheless, the book will fill a definite need for students in the humanities, in the classics, and European literature, but it must be used under guidance.

Constantine J. Vourveris, Παιδιὰ καὶ Παιδεία (Σωκράτης—Πλάτων—Ἀριστοτέλης). *Athens 1956 (in Modern Greek). Pp. 64.*

This study by Constantine J. Vourveris, professor of ancient Greek in the School of Philosophy of the University of Athens, is not intended to be a study of the words παιδιά and παιδεία as mere words. Rather, Mr. Vourveris is interested in demonstrating the subtle but very important role that ideas expressed in words play in a civilization, ideas that may be formulated briefly in words but which express a whole range of relationships with other ideas and with institutions. Such is the case with the little word παιδιά, which Professor Vourveris enthusiastically traces in the philosophies of Socrates, Plato, and Aristotle. As he is primarily a Platonic scholar, it is not in the least surprising that Professor Vourveris concentrates most heavily on Plato, particularly the *Leges*. In this brief work, Παιδιὰ καὶ Παιδεία, his task is to show the relationship of παιδιὰ to παιδεία in the thought of the philosophic triad, Socrates, Plato, and Aristotle, and the contribution of παιδιὰ (which Vourveris translates as the German "Spiel") to παιδεία. This he does with considerable clarity and cogency.

This work, though written in clear and concise modern "puristic" Greek, contains a table of contents in German in addition to the one in Greek, as well as a brief summary of the Greek text in German for the convenience of classical scholars who are not completely fluent in modern Greek.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Τὴν 30ην Νοεμβρίου—1ην Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Σαβάννᾳ τῆς Γεωργίας καὶ προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος τῆς Κοινότητος ταύτης.

Τὸν Σεβασμιώτατον ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν: Ὁ Αἰδεσιμ. Διονύσιος Ἀποστολᾶτος, Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰ. Πάππας, μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀντιπρόσωποι τῆς Φιλοπτώχου καὶ τῆς Νεολαίας ὡς καὶ οἱ Αἰδεσιμώτατοι: Χ. Χατζόπουλος, Ν. Τριβέλας καὶ Χ. Σταυρίδης.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐχοροστάτησεν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, ὡμίλησεν καταλλήλως καὶ προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τὴν Κυριακὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Φαίδωνα Κωνσταντινίδην, υἱὸν τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Πάνου Κωνσταντινίδη καὶ ἐχειροθέτησεν εἰς Σακελλάριον τὸν Αἰδεσιμ. Διονύσιον Ἀποστολᾶτον.

Τὸ Ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς παρετέθη τὸ ἐπίσημον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πεντηκονταετίας γεῦμα. Παρεκάθησαν περὶ τὰ 500 πρόσωπα. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν διακεκριμένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀμερικανικῆς Κοινωνίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησεν ἀγγλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ἐπὶ τοῦ βασικωτάτου θέματος τῆς Ἐλευθερίας ἐν τῇ μεγάλῃ χώρᾳ εἰς ἣν ζῶμεν.

—Τὴν 14ην Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ 15 ἱερέων καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸ πολυπληθὲς Ἐκκλησίασμα περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ τιμωμένου Ἁγίου.

—Τὴν 15ην Δεκεμβρίου, Κυριακήν, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Αἰδεσιμ. ἱερέων τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ ἐκλεκτοῦ καὶ πυκνοτάτου Ἐκκλησιάσματος. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησεν περὶ τοῦ τιμωμένου προστάτου τῆς Κοινότητος καὶ ἐξῆρεν τὰ τῆς ἁπλότητος καὶ ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγαθότητος καὶ φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἐνεργοῦ καὶ ζώσης πίστεως τῆς θαυμασίας του προσωπικότητος.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὁ Σεβασμιώτατος παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς προοδευτικῆς ταύτης Κοινότητος, ἧς ἡγοῦνται ἐκλεκτὰ στελέχη τῆς ὁμογενείας ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ καρποφόρως ἐργαζομένου Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. Δρος Ἰωάννου Πούλου.

—Τὴν 16ην Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς τελετῆς ἣν διαργάνωσεν ἡ ΑΧΕΠΑ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας Ὑόρκης διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων.

—Τὴν 27ην Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου δημοσιογράφου Εὐθύφρονος Ἰωαννίδου, συνεργάτου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ «Ἑθνικοῦ Κήρυκος», ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Καθεδρικὸν Ναόν. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησεν ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπικήδειον λόγον. Ἐν τῷ λόγῳ του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερεν, ὅτι «Ὁ Εὐθύφρων Ἰωαννίδης» ὑπῆρξεν «ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἐνθουσιώδης Ἕλλην πατριώτης, νομοταγὴς Ἀμερικανὸς πολίτης, ἀρτίως κα τηρτισμένος νομομαθὴς καὶ δημοσιογράφος, καὶ μὲ πεποιθήσεις ἐ σωτερικὰς Χριστιανικὰς καὶ Ὀρθοδόξους. Ἐπὶ 34 συναπτὰ ἔτη ἐκρά τησεν ὑψηλὰ τὸ λάβαρον τῶν ἐθνι κοθρησκευτικῶν μας παραδόσεω ἐν Ἀμερικῇ, ἀγωνιζόμενος κρατε ρῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεω τοῦ «Ἑθνικοῦ Κήρυκος», τοῦ ὁποί ου διετέλεσεν πιστὸς καὶ ἀφωσιω μένος συνεργάτης καὶ Ἀντιπρόε δρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίοι του». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτελείωσεν τὸν λόγον του ὡς ἑξῆς: «Πρὸς τὴν οἰκογένειάν του, τὴν κατὰ σάρκα καὶ τὴν οἰκογένειάν του τὴν κατὰ πνεῦμα, ἅπαν δηλονότι τὸ προσωπικὸν τοῦ «Ἑθνικοῦ Κήρυκος» ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπ Ἀμερικῆς, ἐκφράζομεν τὰ ἐγκαρδια συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ ἀπὸ τοιούτου συζύγου, πατρὸς καὶ συνεργάτου.

«Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαῦσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ σκηναῖς δικαίων! Ἀμήν».

—Τὸ Σωματεῖον ἐργατῶν Γουναρικῆς Νέας Ὑόρκης (LOCAL 70) προέβη εἰς τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν νὰ προσφέρῃ 2.500 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Α' Γηροκομείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν εἰς ἣν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, κωλυθέντος νὰ προσέλθῃ, παρέστησαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς καὶ ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου, Πανοσιολ. Κ. Νεόφυτος.

Ἡ εὐγενὴς αὐτὴ χειρονομία τῶν τιμίων τούτων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας μας ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὕρῃ μιμητάς.

—Τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἔλαβεν χώραν εἰς τὸ HUNTER COLLEGE ASSEMBLY HALL τῆς Νέας Ὑόρκης, Χριστουγεννιάτικη τελετὴ μὲ

ονσέρτο. Ἡ τελετὴ ὠργανώθη ὑπὸ ῆς G.O.Y.A. καὶ αἱ εἰσπράξεις της ιετέθησαν ὑπὲρ τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Πρωτοπόρου». Ἡ χορῳδία τῆς Νεο-λαίας μας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ χοράρχου κ. Δημητρίου Πάππα, ἔ-καμε θαυμασίαν ἐντύπωσιν.

—Ἀπὸ μέρους τῆς Α. Σ. ὁ Πανο-σιολ. Πρωτοσυγκελλεύων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τῇ συνοδείᾳ τῶν κυριῶν τοῦ Διοκ. Συμβουλίου τοῦ νεοσυστάτου τμήματος Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπεσκέφθησαν τὴν 20ην καὶ 21ην Δεκεμβρίου τὰ Νοσοκο-μεῖα: BIRD S. COLER MEMORIAL HOSPITAL AND HOME καὶ GOLD-WATER HOSPITAL, WELFARE ISLAND τῆς Ν. Ὑόρκης. Ἐτέλε-σαν εἰς τὰ Παρεκκλήσια αὐτῶν τὴν θείαν Λειτουργίαν, τῇ συμμετοχῇ τῆς χορῳδίας τοῦ ἡμερησίου Ἑλ-ληνοαμερικανικοῦ Σχολείου τοῦ Ἁ-γίου Ἀνδρέου, καὶ διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς νοσηλευομένους ἀδελφούς μας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Κατόπιν ἀποφάσεως ἁρμοδίως ληφθείσης, ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλλη-νικῶν Γραμμάτων, ἥτις θεωρεῖται ἤδη ὡς ἕνας τῶν χαρακτηριστικω-τέρων πολιτιστικῶν θεσμῶν τῶν Ἀ-μερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς κα-ταγωγῆς, ἀφιερώνεται πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

—Ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἡ πλέον ἀν-τιπροσωπευτικὴ συγκέντρωσις πρὸς τιμὴν τῶν ἐφημερίδων «Ἀτλαντίς» καὶ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» θὰ γίνῃ εἰς τὸ MCMILLIN THEATER τοῦ CO-LUMBIA UNIVERSITY, τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου.

—Μελετᾶται ἐπισταμένως τὸ κατ' ἐξοχὴν ζωτικὸν θέμα τῆς ἐκδόσεως ἀναγνωστικῶν καὶ λοιπῶν βοηθημά-των συμφώνως πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς μεθόδους ποὺ διατυπώνον-ται εἰς τὸ νέον ἀναλυτικὸν προ-γραμμα διδακτέας ὕλης καὶ ἐνα-σχολήσεων τῶν σχολείων τῆς βασι-κῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Παιδείας.

—Μελετᾶται ἐπισήμως τὸ θέμα τῆς ἐξασφαλίσεως συγχρονισμένων ἐποπτικῶν μέσων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν αἰσθητοποίησιν τῆς ἱστορίας καὶ γενικώτερον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

—Σύμφωνα μὲ στατιστικὰς παρα-τηρήσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀμερικα-νῶν σπουδαστῶν Ἑλληνικῆς κατα-γωγῆς εἰς τὰ Κολλέγια καὶ τὰ Πα-νεπιστήμια τῆς χώρας ἀνέρχεται διαρκῶς.

—Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως τῶν Ἐκ-παιδευτικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἱδρύματα καὶ τὰ σχολεῖα τὰ ὑ-παγόμενα εἰς τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἤρχισεν λειτουργοῦν κανονικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1958.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

—Ἡ ἀπήχησις, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ ἔκκλησις διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὁμογενῶν μας εἰς τοὺς «φίλους τῆς Ἀκαδημίας», ὑπῆρξε πολὺ εὐμενής. Εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἀνέρχον-ται ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ ἀποστείλουν σχετικὴν δήλωσιν μαζὶ μὲ τὴν πρώτην δωρεάν των. Συνε-χῶς δὲ καταφθάνουν καὶ νέαι δη-λώσεις συμμετοχῆς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικόν. Ἀ-ποτελεῖ μίαν ἀκόμη εὔγλωττον ἀ-πόδειξιν τῆς προσηλώσεως τῶν ὁ-μογενῶν μας εἰς τὰ μεγάλα ἰδανι-κά μας, τῆς ἐκτιμήσεώς των πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀ-κόμη τῆς ἀνεξαντλήτου γενναιοδω-ρίας των. Χωρὶς ἀμφιβολίαν ὁ ση-μαντικὸς αὐτὸς πυρὴν τῶν πρώτων «Φίλων τῆς Ἀκαδημίας» θὰ ἐπεκτα-θῇ ἔτι περισσότερον καὶ θὰ ἀπο-τελέσῃ τὸ ἔρεισμα διὰ τὴν πραγμα-τοποίησιν τοῦ προγράμματος βελ-τιώσεων καὶ ἐπεκτάσεων, ποὺ θὰ καταστήσουν ἱκανὸν τὸ ἵδρυμα νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν του εἰς τὸ ἀκέραιον.

—Πολλαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐκδηλώσεις ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης πρὸς τὰ κοριτσάκια τῆς Παιδικῆς Στέ-γης τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὰς ἑορ-τὰς τῶν Χριστουγέννων. Μία τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν, ἡ πλέον ἴσως συγκινητική, εἶναι τὸ πλῆθος τῶν αἰτήσεων, ποὺ ὑπεβλήθησαν ἐκ μέ-ρους οἰκογενειῶν ὁμογενῶν μας νὰ φιλοξενήσουν κοριτσάκια τῆς Ἀκα-δημίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον κανένα νὰ τὰ προσκαλέσῃ διὰ τὰς ἑορτάς. Συνήθως πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν κοριτσιῶν τῆς Παιδικῆς Στέγης πα-ρέμενον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων λόγῳ ἐλλείψεως φιλοξένου στέγης. Ἐφέτος ἦσαν τόσον πολλαὶ αἱ αἰ-τήσεις πρὸς φιλοξενίαν, ὥστε δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅλαι.

Ἰδιαιτέρως δέον, νὰ ἐξαρθῇ ἡ σχετικὴ ἐνέργεια τῆς Κοινότητος τοῦ ROCHESTER, N. Y. καὶ ἐκλε-κτοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου της πατρὸς Π. Ρεμούνδου. Ἡ Κοινότης αὐτὴ ἐζήτησε νὰ φιλοξενήσῃ 40 κο-ριτσάκια τῆς Παιδικῆς Στέγης. Τὰ διαθέσιμα ἦσαν πολὺ ὀλιγώτερα. Ὅλα ἐπέρασαν ἀλησμονήτους δια-κοπὰς κάτω ἀπὸ τὶς φιλόξενες στέ-γες τῶν ὁμογενῶν του ROCHES-TER. Ὁ ἴδιος ὁ Ἱερατικὸς Προϊ-στάμενος ὑπεβλήθη εἰς τὸν κόπον τοῦ μακροῦ ταξιδίου νὰ τὰ παρα-λάβῃ καὶ νὰ τὰ φέρῃ πίσω, ἐπὶ κε-φαλῆς ὁλοκλήρου καραβανίου ἰδιω-τικῶν αὐτοκινήτων. Ἕνα μεγάλο εὖγε στὴν Κοινότητα αὐτή.

ΚΑΤΗΧΗΤΗΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

—Εὑρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν καὶ θὰ κυκλοφορήσουν προσεχῶς τὰ ἑξῆς κατηχητικὰ βοηθήματα:

1. «Στὸν Δρόμο Τοῦ Χριστοῦ». Τὸ βοήθημα τοῦτο προορίζεται διὰ τὸ Τμῆμα Ἀρχαρίων καὶ ἀποτε-λεῖ συνέχειαν τοῦ ἤδη ἐκδοθέν-τος «Κοντὰ στὸν Χριστό».
2. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (Γένεσις, Ἔξοδος).
3. Ὁ Βίος τοῦ Ἰησοῦ.
   Τὰ δύο ταῦτα βοηθήματα ἔχουν ἐξαντληθῇ καὶ θὰ ἐπανεκδοθοῦν ἀναθεωρημένα μὲ εἰκόνας βυζαν-τινῆς τεχνοτροπίας.
4. «Αἱ Παραβολαὶ τοῦ Κυρίου».
5. «Αἱ Ἑορταὶ τῆς Ἐκκλησίας μας».
6. «Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως».

Τὰ βοηθήματα ταῦτα θὰ συνοδεύ-ωνται μὲ τὰ ἀντίστοιχα COLORING BOOKS ἢ WORKBOOKS διὰ τοὺς μαθητάς. Ἡ ἔκδοσις τῶν διδακτικῶν ἐγχειριδίων διὰ τοὺς διδάσκοντας θὰ ἀκολουθήσῃ βραδύτερον.

—Τὰ τελευταίως κυκλοφορήσαντα νέα κατηχητικὰ βοηθήματα ἔγιναν δεκτὰ ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰς Κατηχητρίας μας μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν καὶ εὐμενεστάτας κρίσεις. «Ἡ Θεία Λειτουργία σὲ Εἰκόνες» τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Μιχαὴλ ἐκάλυψεν, ὡς φαίνεται, ζωτικωτάτην ἀνάγκην τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων καὶ ἔγινε κυριολεκτικῶς ἀνάρπαστον. Πλέον τῶν 5.000 ἀντιτύπων τοῦ βοηθήματος τούτου διετέθησαν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν μετὰ τὴν ἔκδοσίν του. Τοῦτο σημαίνει ὅτι σημαντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων αὐτῶν διετέθη δι' ἐνήλικας. Λίαν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἔτυχεν ἀπίσης τὸ βοήθημα «Τὰ Θαύματα τοῦ Χριστοῦ». Τόσον διὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν γλωσσικήν του μορφήν, ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰκονογράφησ.ν του κατὰ τὴν βυζαντινὴν τεχνοτροπίαν.

Λίαν εὐμέθοδος καὶ πολὺ ὑποβοηθητικὸν διὰ τὰς κατηχητρίας μας τοῦ τμήματος Ἀρχαρίων χαρακτηρίζεται ἐπίσης τὸ βοήθημα «Κοντὰ στὸν Χριστό». Εὐμενέστατα δὲ εἶναι τὰ σχόλια, τῶν ὁποίων ἔτυχε τὸ συνοδεῦον τὸ βοήθημα τοῦτο COLORING BOOK διὰ τοὺς μαθητάς, τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶδος του εἰς τὴν σειρὰν τῶν κατηχητικῶν μας βοηθημάτων.

Ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς γενικῆς ἐντυπώσεως, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν τὰ βοηθήματα ταῦτα, εἶναι τὰ παρατιθέμενα ἀποσπάσματα ἐπιστολῶν Ἱερέων καὶ Κατηχητριῶν μας:

«...Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς συγχαρῶ θερμῶς διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν θαυμασίαν ἐργασίαν μὲ τὰ ἐφετεινὰ Κατηχητικὰ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἐξεδώσατε. Εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπὸ γλωσσικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπόψεως ἐκλογῆς ὕλης, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἀπόψεως εἰκονογραφήσεως. Εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ χρειάζονται τὰ Κατηχητικά μας...»

ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΗ

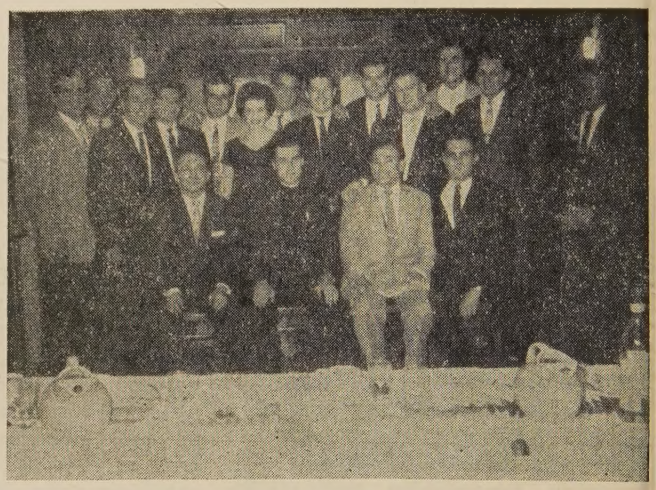

Τελευταίως ὁ Σύνδεσμος Γονέων καὶ Ἀποφοίτων τοῦ Σχολείου ὁ «Κάδμος» ἐτίμησαν διὰ δεῖπνου εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «CAFE HELLAS», ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τὸν παλαίμαχον διδάσκαλον κ. Παλλάδιον. Τὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Παλλαδίου ὕμνησεν ὁ Ἀρχιμ. Τ. Σιλιγαρδάκης τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μπροῦκλυν. Αἱ ἀνωτέρω φωτογραφίαι ἐλήφθησαν κατὰ τὸ τιμητικὸν τοῦτο Δεῖπνον.

ΠΕΝΘΗ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ

Μετὰ δίμηνον ἀσθένειαν, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον, τὴν 11ην Νοεμβρίου, ὁ ἀείμνηστος Σακελλάριος Καλλίνικος Χατζηλάμπρου, Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος FAYETTEVILLE, N. C. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ FAYETTEVILLE, N. C. ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Νύσσης Γερμανοῦ καὶ τῶν ἱερέων τῶν πέριξ Κοινοτήτων. Ἡ σορὸς μετεφέρθη εἰς τὸ MT. OLIVET CEMET., ὅπου ἐτάφη εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ κυρίου Ἀντωνίου Μίλλερ, εὐγενῶς προσφερθέντος παρ' αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ ἀείμνηστος Σακελλάριος Καλλίνικος Χατζηλάμπρου ἐγεννήθη εἰς τὰ Βουρλᾶ τῆς Σμύρνης, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὸ 1895. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἐκ τῆς Ἀναξαγορείου Σχολῆς Βρυούλων, ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Λάρνακος, Κύπρου, καὶ τὸ 1930 ἐπῆρε τὸ Δίπλωμά του ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Τὸ 1922 ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ ὑπηρέτησεν ὡς τοιοῦτος εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς Ἁγίου Ἐλευθερίου καὶ Ἁγίου Παύλου Ἀθηνῶν. Τὸ 1930 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς Ἀμιάντου καὶ Φανερωμένης, εἰς Λευκωσίαν, Κύπρου. Τὸ 1935 προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἀθηναγόρου εἰς Ἀμερικὴν καὶ διωρίσθη εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς, BRONX, N.Y. Ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ BRIDGEPORT, CONN., εἰς διαφόρους ἄλλους ναοὺς καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου εἰς τὴν Κοινότητα FAYETTEVILLE, N.C., ὅπου εἰς τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐνήργησε διὰ τὴν ἵδρυσιν

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

— BIRMINGHAM, ALA. —

Y TRINITY 307 So. 19th Street
Y CROSS 725 No. 25th Street
E. Bouyoucas Tel. 7-4388
ne Liturgy and Sunday School 10:30
.–12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

— BOSTON, MASS. —

NGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Rev. G. Boccopoulos
ne Liturgy 10:30 A.M.—12:15 P.M.
day School 9:00—10:30 A.M.
k School 3:15—5:15 P.M. daily

— CORONA, N. Y. —

HE TRANSFIGURATION OF CHRIST
98-13 38th Ave., Corona 68, N. Y.
E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
ne Liturgy 11:00 A. M.—12:30 P.M.
day School 9:00—10.00 A.M.
k School 3:00—5:00 P.M.

— DETROIT, MICH. —

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chris W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 11:00 A.M.
Greek School 4:30—6:00 P.M.

— HARRISBURG, PA. —

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

— PEORIA, ILL. —

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

— WAUKEGAN, ILL. —

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00—11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

— WASHINGTON, D. C. —

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M.—12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M.—12:00 M.
Greek School 3:30—6:00 P.M. daily

— CANTON, OHIO —

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Ave., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30—6:30 P.M.

ἀναγνώρισιν τῆς Κοινότητος ὑπὸ
Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ
σε τὰς οἰκονομικὰς καὶ τεχνικὰς
εις διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ
οῦ ναοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος ὑπῆρξε πρότυπον
οῦ οἰκογενειάρχου, δραστήριος
δυναμικὸς κληρικός, εὐθὺς χα-
τήρ, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, καλ-
ωνος λειτουργός, προσελκύων τὴν
πην καὶ φιλίαν ὅλων ὅσοι τὸν
ώριζαν.

Η Κοινότης τοῦ FAYETTEVILLE,
C., ἐξέφρασε κατὰ τρόπον ἀξιο-
μαστον τὴν ἀπέραντον ἀγάπην
ἐκτίμησιν πρὸς τὸν πνευματικόν
πατέρα καὶ ἔκλαυσεν ἀπαρηγό-
α διὰ τὴν ἀπώλειάν του.

ατὰ παράκλησιν τοῦ ἀειμνήστου,
ἀνθέων ἐστάλησαν χρηματικὰ
ὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ FAYET-
VILLE, N. C.

οῦ ἀειμνήστου Σακελλαρίου Καλ-
κου Χατζηλάμπρου εἴη ἡ μνήμη
νία.

ΤΑ ΕΞΗΝΤΑ ΕΞ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 16)

8ην ἔκδοσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον. Πρέπει νὰ τονισθῇ καὶ τοῦτο τὸ ἀξιοσημείωτον. Ἐκτὸς παντοίων φιλολογικῶν καὶ θρησκευτικῶν συγγραμμάτων, αἱ δύο Ἡμερήσιαι ἐφημερίδες ἀνέλαβον καὶ τὸ ἔργον «Βιβλικῆς Ἑταιρίας». Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει ἀκόμη BIBLE SOCIETY, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὅλα τὰ πολιτισμένα Χριστιανικὰ ἔθνη. Μόλις τὸ 1929 ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότης «Ζωὴ» ἀνέλαβεν αὐτὴ τὴν ἱερὰ ἀποστολή.

Καὶ ὅμως. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες Νέας Ὑόρκης ἀνέλαβον, ἀρκετὰ χρόνια προτήτερα, ἀνέλαβον καὶ τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα. Εἰσήγαγον καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς χιλιάδες σπίτια τῶν ξενητευμένων ἀδελφῶν.

Λεξικὰ καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις, καθὼς καὶ τὰ πολυτελῆ περιοδικὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων Ἀμερικῆς ἔγιναν περιζήτητα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰδικώτερα δὲ διὰ τὸν πολυτελέστατο Μηνιαῖο Ἐθνικὸ Κήρυκα, τὸ λογοτεχνικὸ Περιοδικὸ «Παναθήναια», μὲ συνεργασία κορυφαίων λογοτεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐτήσια Ἐγκυκλοπαιδικὰ Ἡμερολόγια τῆς Ἐφημερίδος — ὅλα θαῦμα ἰδέσθαι — ἔχουν γραφεῖ διθύραμβοι ἀπὸ τοὺς κορυφαίους πνευματικοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐπὶ 66 χρόνια ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐδημιούργησε μιὰ Ἑλληνικὴ Κοσμογονία. Αἱ ὑπηρεσίαι του ὑπῆρξαν ἐκπολιτιστικαὶ καὶ διὰ τὴν Ἀμερικὴν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπαιτεῖται ὅμως κατανόησις βαθυτέρα πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν τῶν δημιουργικῶν προμαχώνων. Ἐὰν ἐξασθενίσουν οἱ προμαχῶνες, θὰ ὑποχωρήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ μὲ τὴν ἐξασθένησιν καὶ πτῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης θὰ ἐπέλθῃ μοιραίως καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τέλος, ὁ μοιραῖος ἐξαφανισμὸς τῶν πάντων, δηλαδὴ τῶν Ἑλληνικῶν πάντων.

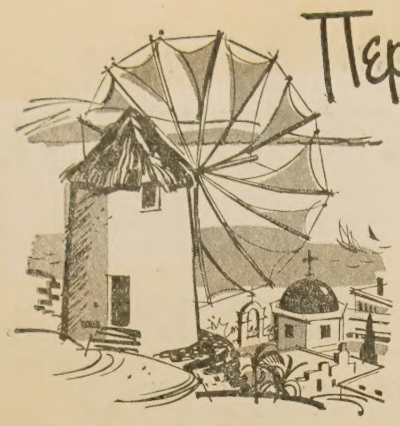

Περάσετε ένα ἀναπαμμένο καιρόν στήν

ΕΛΛΑΔΑ...

ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ...

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ — ΑΝΕΣΙΣ — ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

Τὸ ἐθνικὸν ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» μετέφερε κατὰ τὸ 1957 τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δρομολογίων του. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθὼς καὶ ὅτι καὶ τὸ 1958 θὰ μεταφέρῃ στὴν Ἑλλάδα σχεδὸν ὅλες τὶς ἐκδρομὲς τῶν ὀργανώσεων, ἀποτελοῦν τρανὰ δείγματα τῆς προτιμήσεως τῶν ὁμογενῶν μας πρὸς αὐτό.

☆

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ . . . ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ . . . ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ . . . καὶ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν κάνῃ τὸ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» τὸ λαοφιλέστερον ὑπερωκεάνειον τῆς γραμμῆς. Τὰ πολυτελῆ Suites τῆς πρώτης θέσεως ἔχουν καταστῇ πλέον θρυλικὰ διὰ τὴν εὐρυχωρίαν καὶ πολυτέλειάν τους. Δίπλα ὅμως σὲ αὐτὰ καὶ οἱ καμπίνες τῆς Τουριστικῆς συναγωνίζονται εἰς εὐρυχωρίαν καὶ ἀνέσεις τὰ διαμερίσματα τῆς πρώτης.

Τὸ ὑ/π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ συνεισφέρει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ΕΥΓΕΝΙΔΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ, ποὺ συντέλεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως στὴν Ἑλλάδα.

☆

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ ὑ/π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν λαοφιλῆ της Κυβερνήτη Ναύαρχο Κ. Κοντογιάννη, δὲν ἔχουν παρὰ ἕνα μόνο σκοπό. Νὰ χαρίσουν στοὺς ἐπιβάτες τους ἕνα ἀξέχαστο ταξείδι στὴν Ἑλλάδα.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορα τῆς ἀρεσκείας σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 1958

ΜΕ ΤΟ

Υ/Π ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΑΧΕΠΑ
Μαρτίου 19

ΓΚΑΠΑ
Ἀπριλίου 16

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
Ἀπριλίου 16

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΑΙ ΚΑΙ ΘΡΑΚΕΣ
Μαΐου 15

ΠΑΝΣΑΜΙΑΚΗ
Μαΐου 15

ΠΑΝΛΗΜΝΙΑΚΗ
Ἰουνίου 12

ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ
Ἰουλίου 9

Ἀπριλίου 17 ἔκτακτος προσέγγισις εἰς ΒΟΣΤΩΝΗΝ.

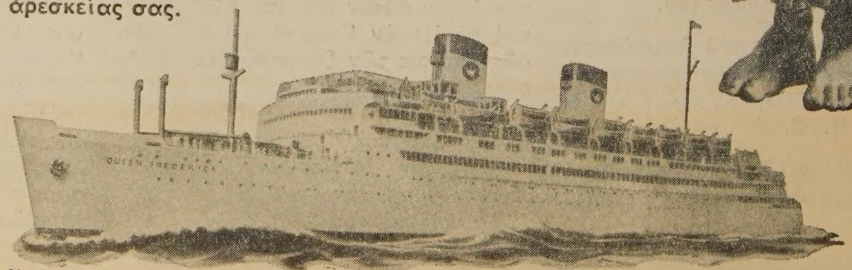

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ 42 Broadway, New York 4, N. Y.